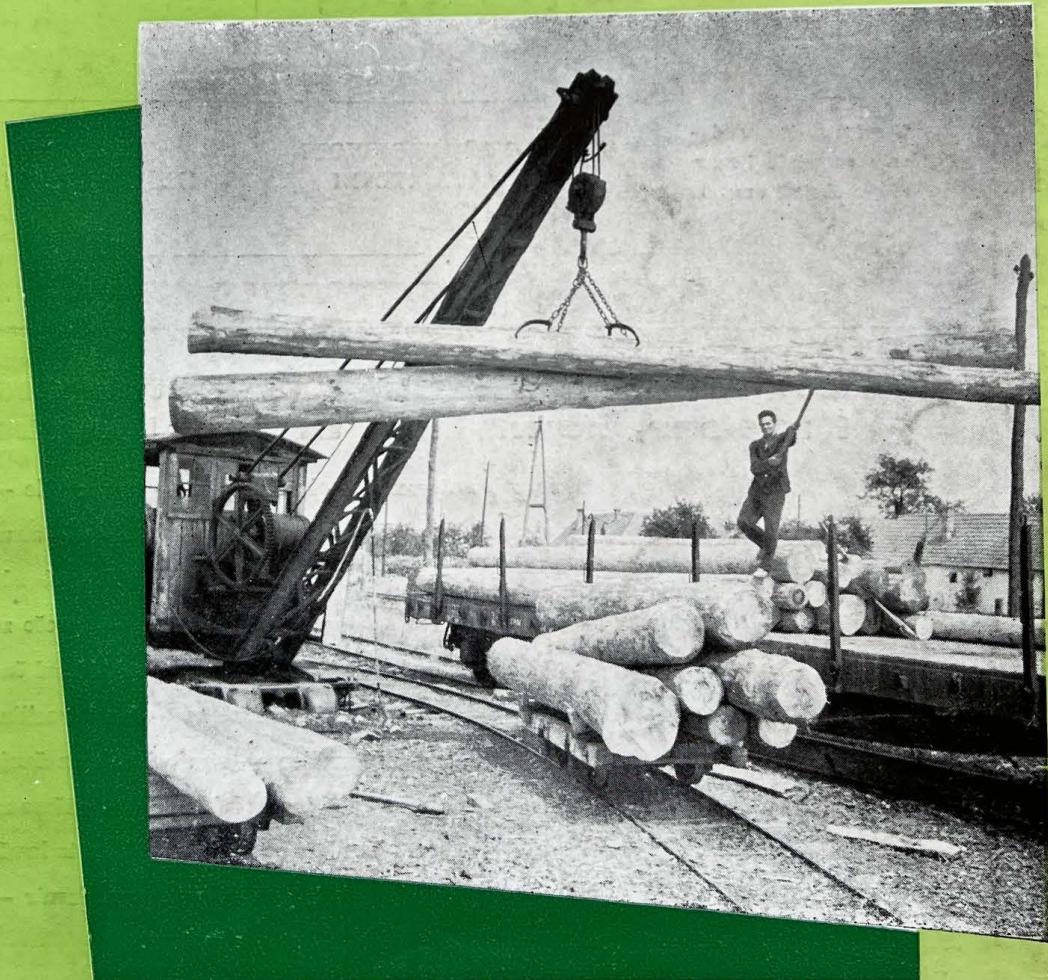

DRVNA INDUSTRija

ČASOPIS ZA PITANJA EKSPLOATACIJE ŠUMA, MEHANIČKE I KEMIJSKE
PRERADE DRVA, TE TRGOVINE DRVETOM I FINALnim DRVNIM PROIZVODIMA

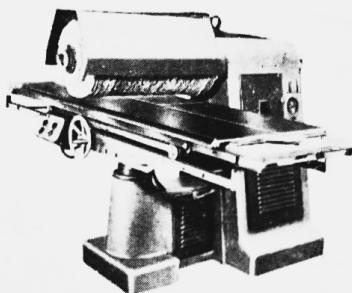

ŽIČNICA

LJUBLJANA, TRŽAŠKA CESTA 49

PROIZVODI STROJEVE ZA OBRADU DRVA I RAZNE NAPRAVE ZA EKSPLOATACIJU ŠUMA

visokoturažne frezere,
formatne kružne pile,
polir-mašine, dvovalj-
čane brusilice, brzo-
hodne preše, aparate
za dodavanje —

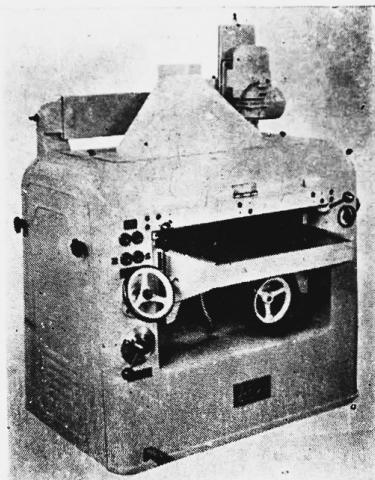
brusilice za alat i buši-
lice, sušare za drvo i
furnir svih vrsta, mo-
torna vitla i vozne ma-
čke za transport tru-
paca kod eksploatacije

U svom sastavu podu-
zeće raspolaže ljeva-
nicom obojenih metalu

SVI SU NAŠI PROIZVODI
VISOKOKVALITETNI

TRAŽITE
NAŠE PONUDE!

Strojni alati za obradu drveta za tvornice i radione, normalne i tropske izvedbe

Jarmače — kružne pile — tračne pile —
ravnalice — blanjalice — bušilice — strugovi — kombinirani strojevi za obradu
drveta — spajačice za furnir — preše za
furnir — jedno i višeetažne hidraulične
preše — tračne brusilice — dvo i trocilin-
dične brusilice — strojevi za nanašanje
laka — kabine za lakiranje — sušare za
lak — strojevi za oštrenje noževa te kruž-
nih i tračnih pila — sušare za furnir —
sušare za drvo.

METALEXPORT
WARSZAWA
IZVOZ — UVоз

WARSZAWA, 49 Mokotowska, POLSKA
Telegrami: 84441, — Telex: 10391

DRVNA INDUSTRija

GODINA XIV

OŽUJAK — TRAVANJ 1963.

BROJ 3—4

S A D R Ž A J

Inž. Stanko Bađun i inž. Marjan Brežnjak:

ISKORIŠTENJE SIROVINE U PROIZVODNJI
MOZAIK-PARKETA

Dr inž. Lazar Vujičić:

ALGEBARSKI METOD LINEARNOG PROGRAMIRANJA U DRVNO INDUSTRIJSKIM PREDUZEĆIMA

Inž. Milan Kovačević:

KOMPARATIVNO ISPITIVANJE ČETIRI UGLOVNA SPOJA IVERICA NA BAZI KUDJELNOG POZDERA

* * *

Kombinat »Spačva« u Vinkovcima

* * *

»Mi čitamo za vas«

C O N T E N T S

Ing. Stanko Bađun and ing. Marjan Brežnjak:

THE YIELD IN THE PRODUCTION OF MOSAIC-PARQUETRY

Dr ing. Lazar Vujičić:

ALGEBRIC METHOD OF LINEAR PROGRAMMING IN THE WOOD-WORKING ENTERPRISES

Ing. Milan Kovačević:

COMPARATIVE INVESTIGATION ABOUT FOUR CORNER-JOINTS WITH HEMP SHIVES BASED PARTICLE BOARD

* * *

Wood-working Enterprise »Spačva« in Vinkovci

* * *

Timber and Wood-working Abstracts

Slika na omotnoj stranici:

Istovar trupaca na skladištu Kombinata »Spačva« — Vinkovci

•DRVNA INDUSTRija, časopis za pitanja eksploatacije šuma, mehaničke i kemijske prerade te trgovine drvetom i finalnim drvenim proizvodima. — Uredništvo i uprava: Zagreb, Gajevo 5/V. Telefon: 32-933, 24-280. Naziv. tek. računa kod Narodne banke 400-11-603-106 (Institut za drvno industrijska istraživanja). — Izdaje: Institut za drvno industrijska istraživanja. — Odgovorni urednik: dr inž. Stjepan Frančišković. — Redakcioni odbor: Veljko Auferber, prof. dr Roko Benić, inž. Bogoljub Cop, inž. Zvonko Ettinger, dipl. ec. Svetozar Grgurić, inž. Milan Kovačević, prof. dr Juraj Krpan, inž. Branko Matić, inž. Zora Smolčić, inž. F. Stajduhar — Urednik: A. Ilić. — Casopis izlazi jedamput mjesечно. — Pretplata: Godišnja 1000 Din za pojedince i 5000 Din za poduzeća i ustanove. Tisk: Izdavačko tiskarsko poduzeće »A. G. MATOS« — Samobor

ISKORIŠĆENJE SIROVINE U PROIZVODNJI MOZAIK PARKETA S POSEBNIM OSVRTOM NA VARIJACIJE DIMENZIJA LAMELA

U ovom su radu prikazani rezultati analize volumnog iskorušenja sirovine u proizvodnji mozaik parketa. Posebno je analizirana varijacija dimenzija lamela i značenje te varijacije za proizvodnju mozaik parketa. Ispitivanja su vršena u uslovima normalne proizvodnje u jednom pogonu opremljenom strojevima Schroeder. Sirovine za proizvodnju mozaik parketa bile su hrastove samice. Konačni su proizvod bile lamele za sastavljanje ploča mozaik-parketa. Ukupno iskorušenje iznosilo je kod jedne grupe uzoraka, zaokruženo, 51%, a kod druge 53%.

U članku je pored toga izračunato iskorušenje u pojedinim fazama proizvodnje mozaik parketa, analizirane su razlike između nominalnog i stvarnog iskorušenja, prikazan je tehnološki proces proizvodnje, a razmatrani su i neki drugi elementi u vezi iskorušenja sirovine i varijacije dimenzija lamela.

1. UVOD

U zadnjih petnaestak godina brzo se razvila, a i dalje se još razvija, proizvodnja nove vrste parketa — mozaik parketa i lamel-parketa. U nazivu i definiciji tih vrsta parketa postoji još dosta razlika i u inozemstvu i kod nas. Mićemo radi jasnoće odmah definirati što razumijevamo pod mozaik, a što pod lamel-parketom. Za te definicije poslužit ćemo se prijedlogom DIN propisa (1) od 1960. god.

Mozaik-parket je vrst parketa, koji se sastoji od malih drvenih lamela složenih u odgovarajućim kombinacijama tako, da tvore ploče određenih dimenzija. Lamel-parket je vrst parketa, koji se sastoji od malih drvenih lamela složenih u odgovarajućim kombinacijama i naličenih na podlogu iz mekog drva, tako da s tom podlogom čine cjelovitu ploču određenih dimenzija.

Mozaik-parket je dobio ime prema svom izgledu.

Snažan razvoj industrije mozaik-parketa uslovjen je velikim potrebama građevinarstva i tendencijom za smanjenjem debljina etažnih konstrukcija te željom za boljim iskorušenjem drva, specijalno onog slabije kvalitete.

I kod nas se, uporedo s ostalim oblicima mehaničke prerade drva, razvija industrija mozaik i lamel-parketa. Za ovu vrst prerade postoje velike sirovinske mogućnosti, a jaka građevinska djelatnost traži sve veće količine parketa, i to specijalno mozaik-parketa. Radi ilustracije navest ćemo, da je potrošnja u zemlji 1958. godine bila 88.000 m², a u 1962. godini ta je potrošnja porasla na 800.000 m² (3). Pored toga, sve veća je potražnja mozaik-parketa i u izvozu, zbog toga što je jeftiniji i racionalniji u upotrebi u odnosu na običan parket.

Proizvodnja mozaik parketa zamišljena je na bazi popruga odnosno kratke i nisko kvalitetne građe. Praksa u nekim pogonima pokazuje, da se kao sirovina troši normalna piljena građa najlošije kvalitete.

Proizvodnja mozaik-parketa prilično je jednostavna i ne traži mnogo prostora niti velikih strojeva. Jedan od osnovnih zahtjeva u tehnologiji prerade je naglašen zahtjev za velikom preciznošću u izradi elemenata mozaik-parketa, kako se to može vidjeti i iz tabele 1, gdje su prikazane tolerancije u dimenzijama mozaik-parketa, prema DIN prijedlogu (1).

TABELA 1 — Tolerancije kod izrade lamela mozaik parketa (prema prijedlogu DIN normi od 1960. god.)

Dimenzije lamela mozaik parketa	Dozvoljena odstupanja kod izrade
mm	mm
Debljina	8
Najveća širina	25
Najveća dužina	165

2. ZADATAK RADA

Osnovni je zadatak ovog rada bio izvršiti analizu iskorušenja sirovine u proizvodnji mozaik-parketa i prikazati karakter varijacija dimenzija lamela.

Pored ukupnog iskorušenja, željelo se izračunati i iskorušenje u pojedinim fazama prerade, kao i ustanoviti količinu otpatka koji nastaje prilikom škartiranja lamela prije slaganja u ploče mozaik-parketa.

Radi analize osnovne problematike trebalo je u ovom radu više ili manje detaljno obraditi i neka druga pitanja, kao na pr. opis tehnološkog procesa. Tehnika statističke obrade i izra-

čunavanje podataka je izostavljena, osim nekih najvažnijih, orientacionih elemenata.

Ovaj rad, obzirom na metodiku, nema za cilj da dade neke opće podatke. Dobijeni podaci tačno vrijede samo za odgovarajuće okolnosti rada. Ipak ovi podaci mogu poslužiti i kao uporedne vrijednosti za rad pod drugim uslovima.

3. OPIS TEHNOLOŠKOG PROCESA

Radi boljeg razumijevanja ovoga rada potrebno je najprije ukratko opisati tehnološki proces i neke karakteristike proizvodnje mozaik-parketa.

Pogon u kojem su vršena istraživanja izrađuje mozaik-parket s jednom garniturom strojeva marke Schroeder. Proces proizvodnje može se rasčlaniti u ove faze:

1. umjetno sušenje dasaka namijenjenih za izradu mozaik-parketa;
2. poprečno raspiljivanje dasaka na dašćice čije su dužine jednake višestrukoj duljini jedne lamele;
3. uzdužno piljenje dašćica po širini u popruge;
4. blanjanje popruga i raspiljivanje u letvice;
5. poprečno raspiljivanje letvica u lamele;
6. grubo sortiranje lamele;
7. fino sortiranje lamela i slaganje u ploče mozaik-parketa;
8. pakovanje parketa.

Izrada lamela za mozaik-parket nacrtana je shematski na sl. 1.

Sušenje dasaka vrši se u sušarama na 10% sadržaja vode.

Poprečno raspiljivanje dasaka vrši se na klatnoj pili. Ovo raspiljivanje vrši na nominalne dužine od 255, 370, 490, 605 i 725 mm, tj. na višestruke dužine lamela (tabela 2).

TABELA 2 — Nominalne dužine dašćica i broj lamele koje se dobiju po dužini jedne dašćice

Dužina dašćica mm	Broj lamela	Dužina lamele mm	Prid za obradu dašćica mm
255	2	115	25
370	3	115	25
490	4	115	30
605	5	115	30
725	6	115	35

Najveća dužina dobijenih dašćica ne smije preći 725 mm, odnosno 6 dužina lamela plus prid od 35 mm za daljnju obradu, jer u stroj za poprečno raspiljivanje letvica (»bubanj«) ne mogu ući duži komadi. Prilikom ovog raspiljivanja dasaka eventualno se izbacuju takve greške iz daske, koje je ekonomičnije otkloniti u toj fazi prerade. To su obično greške koje obuhvaćaju cijelu širinu daske (trulež, velike

kvrge) pa bi prema tomu došle i u svaku pojedinu letvicu izrađenu kasnije. Ako je greška takva da eventualno obuhvaća samo po koju kasnije izrađenu lamelu, onda se u ovoj fazi takva greška ne odstranjuje, jer će biti ekonomičnije kasnije desklasirati ili odbaciti loše lamele.

Daske dolaze na raspiljivanje često jako izvitoperene i izbočene. Radi toga se u pravilu ispitljuju samo kraće dašćice — od 250, 370 i eventualno 490 mm. Dulje dašćice (odnosno kasnije dulje letvice) radi zakrivljenosti — koja dolazi to više do izražaja što je dašćica duža — čine poteškoće obzirom na tačnost obrade u dalnjim fazama prerade.

U stroj za blanjanje i raspilivanje u letvice ne mogu ući dašćice šire od 92 mm, pa se zato sve šire dašćice moraju raspiluti na širinu do maksimalno 92 mm. Maksimalna širina dašćice mora biti 25 mm, kako bi se iz nje kasnije moglo dobiti barem dvije letvice. Na paralici se nastoji široke daske raspiluti na nekoliko podjednako širokih popruga, jer je s jednakom širokim dašćicama lakši i brži rad na stroju za raspiljivanje popruga u letvice.

Kao i u prethodnoj fazi rada i ovdje se prilikom piljenja dasaka u pravilu ne odstranjuju greške iz dasaka ukoliko će biti ekonomičnije izbaciti kasnije pojedine neispravne lamele.

Daske koje dolaze u proizvodnju za preradu u mozaik-parket nisu uvijek jednakog debljina. Nejednolikost u debljinama dasaka može izazvati zastoj u radu stroja za raspiljivanje popruga u letvice, jer se predebele popruge uklješte. Radi toga sve dašćice prolaze kroz blanjalicu, koja sve debele daske izblanjuje na 25,5 mm debljine.

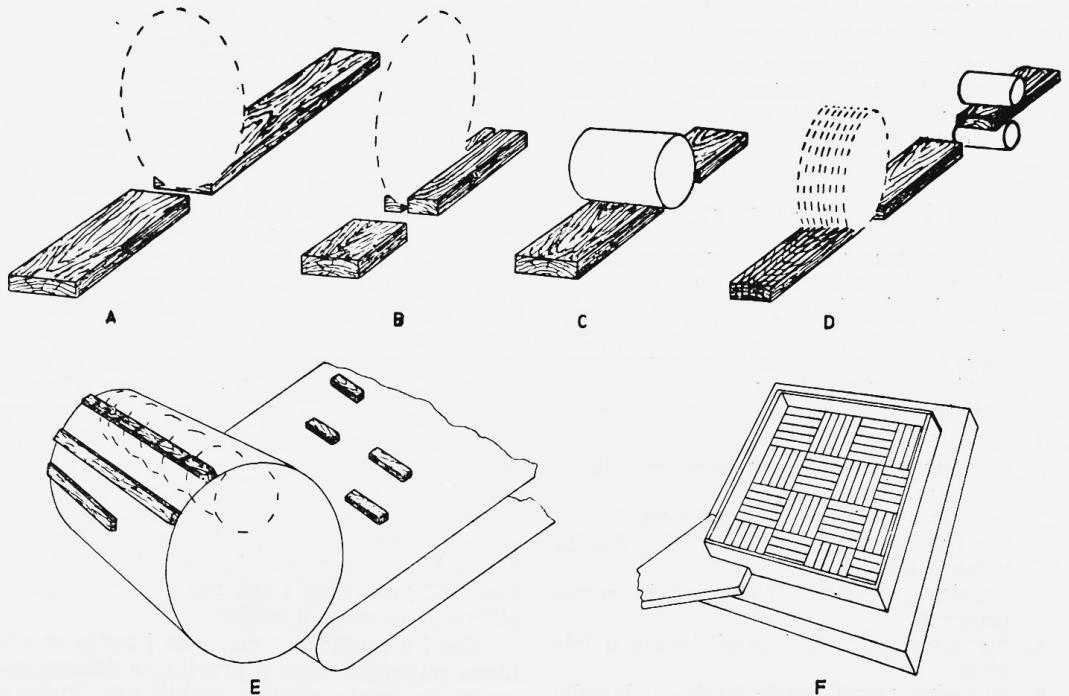
Popruge oblanjane na blanjalici prenose se u kombiniranu dvostranu blanjalicu i višestrukku kružnu pilu. Na tom se stroju dašćice oblanjavaju s obje strane na debljinu od 23,0 mm, tj. na buduću širinu lamela, a zatim se raspiljuju u 9,0 mm debele letvice višestrukim cirkularom.

Dobijene letvice, čija je dužina jednakova višestrukoj dužini jedne lamele uvećana za odgovarajući prid za daljnju obradu (širina nasipljaka i dr.), ulažu se na stroj za raspiljivanje letvica u lamele. Iz tog stroja ispadaju izrađene lamele na beskonačnu traku.

Na beskonačnoj traci (transporteru) se — koliko je to već moguće uz kretanje transportera i veliki broj malih lamele — grubo sortiraјu lamele u dvije klase i bacaju u za to određene sanduke.

Lamele se na posebnim stolovima slažu u ploče mozaik-parketa. Kod toga se ujedno vrši i fino klasificiranje lamela u I i II klasu, odnosno odbacuju se neispravne lamele. Male netočnosti u dimenzijama mogu se primijetiti tek ovdje kod sastavljanja ploča.

Ploče su dimenzije 460×460 mm i sastoje se od 16 kvadrata s po 5 lamela u jednom kvadratu. Lamele su u jednom kvadratu složene okomito na lamele u susjednom kvadratu. Na

SLIKA 1 — Shematski prikaz izrade mozaik-parketa. A — poprečno raspiljivanje dasaka u dašice, B — izrada popruga, — C — blanjanje popruga, D — izrada letvica, E — izrada lamela, F — slaganje lamela u ploče mozaik-parketa.

lice sastavljenih ploča naljepljuje se ljepljivi papir formata 450×450 mm. Ploče se proizvode u kvaliteti I i II klase. Na svaku ploču ispisuje se oznaka klase i majstora koji je vršio klasifikaciju.

Ploče iste klase slažu se u kutije za otpremu. U jednu kutiju stavlja se po 15 ploča, što iznosi $3,174 \text{ m}^2$ mozaik-parketa. Ovakva kutija teži do 20 kg.

4. MATERIJAL ZA ISTRAŽIVANJE I METODA RADA

Izrada mozaik-parketa radi praćenja iskorišćenja vršena je u jednom novom, dobro uređenom postrojenju u uslovima svakodnevne proizvodnje. Iako se kod analize u ovakvim uslovima nalazi na poteškoće u praćenju proizvodnje i prikupljanju potrebnih podataka, ipak takav rad ima tu prednost, da su svi podaci dobijeni pod uslovima normalne industrijske proizvodnje pa su stoga i direktno komparabilni za industriju mozaik-parketa.

Za analizu iskorišćenja u proizvodnji mozaik-parketa uzete su dvije grupe dasaka — uzoraka. Grupa I sastojala se od $0,184518 \text{ m}^3$ samicu, a grupa II je sadržavala $0,426181 \text{ m}^3$ samicu. Običnim vizuelnim ocjenjivanjem stekao se utisak, da su daske I grupe bile nešto slabije kvalitete od dasaka II grupe.

Za analizu su uzete grupe dasaka bez posebnog odabiranja. Veličina grupe uzoraka limi-

tirana je praktičnim razlozima, tj. mogućnošću kontrole svih elemenata proizvodnje. Druga grupa uzoraka je znatno veća, jer su se već kod rada s prvom grupom stekle potrebna iskustva za savladavanje raznih praktičnih problema koji su se postavljali u toku ovih ispitivanja.

Posebno je preradena i analizirana grupa I, a posebno grupa II. Razmak između prerade objiju grupa dasaka — uzoraka bio je oko 6 dana. Okolnosti pod kojima su obje grupe preradene bile su podjednake, koliko je to već bilo moguće kontrolirati.

Iskorišćenje u proizvodnji mozaik-parketa računato je i tabelarno prikazano na bazi volumena otpatka koji nastaje u pojedinim fazama obrade, i volumena početne sirovine, tj. hrastovih neokrajčanih dasaka. Ove su vrijednosti izražene u postocima. Posebno je sumiran postotak otpadaka koji nastaje u toku proizvodnje lamela, a posebno otpadak uslijed škartiranja lamela. Pored toga, kod otpadaka koji nastaje u fazi škartiranja gotovih lamela, izvršena je analiza strukture grešaka radi kojih se neispravne lamele odbacuju. Te su greške svrstane u dvije kategorije: greške koje su uzrokovane greškama drva (kvrgje, pukotine, dekoljracije i dr.), a koje se u mozaik-parketu ne toliraju, i greške koje su uzrokovane nepravilnom mehaničkom obradom. Kod ove druge vrste grešaka radi se uglavnom o neodgovarajućim dimenzijama lamela, radi kojih je ove nemoguće pravilno ukloniti u ploče mozaik-parketa.

Iskorišćenje je izračunavano na dva načina, tj. prema nominalnim i prema stvarnim dimenzijama sirovine i gotovih proizvoda, odnosno poluproizvoda. Iako se u praktične svrhe koristimo obično nominalnim vrijednostima, ovdje je iskorišćenje prikazano i na temelju stvarnih dimenzija. To je učinjeno radi toga, da se uočavanjem eventualnih većih razlika između nominalnih i stvarnih dimenzija izvrši analiza uzroka tih razlika.

U tabeli 3 prikazane su dimenzije sirovine, poluproizvoda i gotovih proizvoda, na temelju kojih su se izračunavali odgovarajući volumeni.

TABELA 3 — Dimenzije sirovine, poluproizvoda i gotovog proizvoda u izradi mozaik-parketa, na temelju kojih je računato iskorišćenje

Faze izrade mozaik parketa	Red. br. grupe	Br. kom. u grupi	Dimenzije za izračunavanje volumena (mm)					
			Dimenzije za nominalni volumen			Dimenzije za stvarni vol.		
			Duž.	Sir.	Deblj.	Duž.	Sir.	Deblj.
Daske	I	4	1.100	167,0	25,5	1.120	167,0	26,5
		46	1.000	141,5	25,5	1.021	141,5	26,5
		66	1.100	133,9	25,5	1.123	133,9	26,5
		46	1.000	152,2	25,5	1.020	152,2	26,5
		57	255	147,6	25,5	256,9	147,6	26,5
	II	30	370	138,2	25,5	367,0	138,2	26,5
		49	490	143,8	25,5	487,2	143,8	26,5
		40	255	138,4	25,5	256,9	138,4	26,5
		165	370	133,2	25,5	367,0	133,2	26,5
		95	490	147,6	25,5	487,2	147,6	26,5
Daščice	I	13	255			256,9		
		62	370	47	25,5	367,0	52,1	26,5
		30	490			487,2		
		41	255			256,9		
		164	370	60	25,5	367,0	61,6	26,5
	II	109	490			487,2		
		8	255			256,9		
		66	370	70	25,5	367,0	71,0	26,5
		44	490			487,2		
		15	255			256,9		
Popruge	II	25	370	81	25,5	367,0	81,7	26,5
		31	490			487,2		
		5	255			256,9		
		11	370	92	25,5	367,0	89,6	26,5
		22	490			487,2		
	I	640	255	23	9	256,9	22,9	8,9
		337	370	23	9	367,0	22,9	8,9
		539	490	23	9	487,2	22,9	8,9
		434	255	23	9	256,9	22,9	8,9
		II	1.767	370	23	9	367,0	22,9
Lamele	I	1.123	490	23	9	487,2	22,9	8,9
	II	10.661	115	23	9	115,1	22,9	8,9
	I	4.447	115	23	9	115,1	22,9	8,9
	II	10.354	115	23	9	115,1	22,9	8,9
Škartiranje 1.	I	4.339	115	23	9	115,1	22,9	8,9
	II	10.354	115	23	9	115,1	22,9	8,9
Škartiranje 2.	I	3.932	115	23	9	115,1	22,9	8,9
	II	9.564	115	23	9	115,1	22,9	8,9

Iz tabele 3 se vidi, da su negdje i nominalne i stvarne vrijednosti iste veličine. To je slučaj samo gdje se i normalno ne pravi razlika između nominalnih i stvarnih veličina ili pak stvarne vrijednosti nije bilo moguće mjeriti. Stvarne su veličine izračunate kao aritmetiske sredine odgo-

varajućih dimenzija na određenom broju uzoraka. Te su veličine prikazane u tabeli 4.

TABELA 4 — Srednje veličine i standardne devijacije dimenzija nekih poluproizvoda i gotovih elemenata za izradu mozaik-parketa

Mjereni elementi	Nominalne vrijednosti	Stvarne vrijed.	Broj raka	Oznaka
	vrijednosti veličina (M)	Prosječna Standardna uzorci	grupe iz devijacija (s)	uzorci (n)
Dužina daščica	255	256,88	1,41	40 II
	370	367,04	2,23	164
	490	487,16	2,09	92
Širina popruga	47	52,14	2,19	84
	60	61,59	2,03	320
	70	70,98	1,52	116
	81	81,70	1,82	68
	92	89,61	1,73	12
Debljina obljanjanih popruga	25,5	25,7	0,69	144 II
Dužina lamela	115	115,10	0,12	100 I
	115	115,06	0,05	100 II
Širina lamela	23	22,98	0,14	100 I
	23	22,95	0,10	100 II
Debljina lamela	9	8,89	0,08	100 I
	9	8,88	0,08	100 II

Uzorci za dužinu daščica te širinu i debljinu popruga uzeti su samo iz grupe II, dok su dobiveni podaci korišćeni i za izračunavanja stvarnog odgovarajućeg volumena i u grupi I. Ovako je rađeno uz pretpostavku da ne postoje signifikantna razlika između odgovarajućih srednjih vrijednosti uzoraka iz grupe I i II. Kako ova pretpostavka nije dokazana, to i primijenjen postupak za izračunavanje stvarnog volumena kod spomenutih poluproizvoda grupe I nije posve korektan. Ovi se podaci mogu koristiti orientaciono. U svakom slučaju smatramo važnijim podatke koji se baziraju na nominalnim vrijednostima.

Navedest ćemo, kako je vršeno mjerenje određenih dimenzija u pojedinim fazama izrade lamele.

Kod dasaka je mjerena samo dužina i širina. Dužina je mjerena na najkraćem mjestu svake daske s točnošću od 1 mm. Iz podataka u tabeli 2 se vidi, da su daske bile nominalne dužine 1,00 i 1,10 m, dok je stvarna prosječna dužina bila za oko 2 cm veća, što je u skladu sa standardnim propisima o nadmjeri na dužinu piljenica.

Širina dasaka mjerena je na polovini dužine, na užoj strani, s točnošću od 1 mm. U tabeli je širina dasaka iskazana kao aritmetička sredina širina svih dasaka. Ta je vrijednost uzeta za izračunavanje nominalnog kao i stvarnog volumena dasaka.

Za nominalnu debljinu dasaka uzeta je vrijednost od 25,5 mm, jer se uz tu debljinu računa volumen dasaka kao sirovine za izradu mozaik-parketa u dotičnom pogonu. Stvarna debljina dasaka nije mjerena, ali je uzeta da iznosi 26,5

mm, odnosno 1 mm više od nominalne. Ta je veličina opravdana time, što su daske za izradu mozaik-parketa mahom bočnice i pilile su se u pilani na debljinu od 27,5 mm. Uzveši to u obzir, ukupni apsolutni iznos utezanja do zadanog sadržaja vode u drvu kretat će se oko 1 mm.

Kod dašćica je također mjerena samo dužina i širina, dok je debljina u ovoj fazi obrade ne-promijenjena i uzeta je kao i kod dasaka. Dužina je mjerena na najkraćem mjestu dašćice s točnošću od 1 mm. Nominalne vrijednosti dužina su uzete prema podacima koji su dati kod opisa tehnološkog procesa.

Šrina je mjerena na polovini dužine dašćice s točnošću od 1 mm. U tabeli 2 su i za nominalne i za stvarne širine navedene prosječne vrijednosti na bazi mjerjenja svih dašćica.

Popruge su dobijene uzdužnim piljenjem dašćica pa su i nominalne i stvarne dužine uzete kao i kod dašćica. Stvarno ovdje bi moglo doći do izvjesnih razlika da su direktno mjerene dužine popruga (radi mogućnosti kosog prikraćivanja dašćica), ali smatramo, da su to praktički vrlo male razlike i da se mogu zanemariti.

Sve su veće dimenzije mjerene čeličnim metrom, dok su manje dimenzije mjerene metalnom promjerkom.

5. ISKORIŠĆENJE SIROVINA

Rezultati analize o iskorišćenju sirovine kod proizvodnje mozaik-parketa prikazani su u tabeli 5.

Ukupno nominalno iskorišćenje iznosi 50,7% ili 56,36m²/m³ kod prve grupe, odnosno 53,4% ili 59,36 m²/m³ kod druge. Razlika u postotku iskorišćenja između obiju grupa, koja iznosi svega 2,7%, vjerojatno je uzrokovan razlikama u kvaliteti sirovine.

Promatrajući strukturu otpadaka na bazi nominalnih vrijednosti, vidi se, da je najveći otpadak uzrokovani mehaničkom obradom i da iznosi 42,6%, odnosno 40,5%. Otpadak uslijed škartiranja je relativno znatno manji i iznosi 6,6%, odnosno 6,1%.

Analizirajući strukturu nominalnih otpadaka po veličini, vidi se, da daleko najveći otpadak nastaje kod prerade popruga u letvice. To je i ra-

TABELA 5

Otpaci u proizvodnji mozaik-parketa. Navedeni su ukupni otpaci, kao i otpaci u pojedinim fazama izrade kod dvije grupe uzoraka (grupa I i grupa II).

Faze izrade mozaik parketa	Grupa I			Grupa II		
	Nominalne vrijednosti Drvna masa m ³	Otpadak %	Stvarne vrijednosti Drvna masa m ³	Otpadak %	Nominalne vrijednosti Drvna masa m ³	Otpadak %
DASKE	0,184518	1,52	0,195990	3,78	0,426181	1,78
DAŠČICE	0,181712		0,188580		0,418585	
POPRUGE		36,56				3,62
LETVICE	0,114264		0,112335	38,90	0,403170	
		4,55				30,74
LAMELE	0,105860		0,104411		0,272149	
UKUPNI OTPADAK				4,04		
KOD OBRADE		42,63				4,31
		1,39			0,253785	
ŠKARTIRANJE 1.	0,103289		0,101875	1,29		40,45
		5,25				44,71
ŠKARTIRANJE 2.	0,093600		0,092319	4,88		
UKUPNI OTPADAK					0,227671	
KOD ŠKARTIRANJA:		6,64				6,13
SVEUKUPNI OTPADAK	49,27		52,89			5,69
						50,40

Nominalne širine popruga navedene su već prije. Stvarne su širine dobijene mjeranjem na polovini dužine na pune milimetre kod određenog broja uzoraka.

Debljine popruga su i u ovoj fazi jednake kao i kod prethodnih faza obrade.

Što se tiče dužina letvica, vrijedi ono isto što je rečeno i za dužine popruga. Stvarna i nominalna vrijednost širine i dužine letvica razlikuju se zaokruženo za 0,1 mm. Kod gotovih lamela širina i debljina ostaju jednake kao i kod letvica. Između nominalne i stvarne vrijednosti dužina postoji razlika od 0,1 mm.

zumljivo, jer u toj fazi dolazi uslijed blanjanja do smanjenja debljine od 25,5 mm na 23 mm (debljina popruga postaje širina letvice) i do paranja popruga na višestrukom cirkularu u velik broj tankih letvica.

Između postotaka otpadaka kod prerade na drugim strojevima ne postoji jako velika razlika. Poslije spomenutog gubitka na višelisnom cirkularu najveći otpadak (4,6% i 4,3%) nastaje na stroju za prikraćivanje letvica u lamele. Ovaj gubitak nastaje radi poprečnih rezova, kojima se dugačka letvica prikrati u nekoliko lamela. Širina raspiljka iznosi prosječno 2,3 do 2,8 mm —

već prema debljini upotrebljenih pila. Pored gubitka uslijed rezova u ovoj fazi prerade nastaju i gubici uslijed otpadanja dvaju krajnjih dijelova letvice, koji su služili kao nadmjera. Mjerenjima je ustanovljeno, da dužina otpatka na jednoj strani letvice iznosi prosječno 5,3 mm. Gubici uslijed lamela s greškama (na pr. nepotpuna dužina lamela i sl.) iskazuju se uglavnom prilikom škartiranja.

Slijedeći po veličini je onaj otpadak (3,6%) koji nastaje na paralici prilikom paranja širokih daščica u uže popruge. Ovaj otpadak nastaje uglavnom radi raspiljka, a manje — kako je to objašnjeno u prikazu tehnološkog procesa — radi odstranjanja nekih grešaka drveta. Najčešće se radi o svega jednom rezu na jednoj daščici.

Relativno je najmanji otpadak (1,5% i 1,8%) na klatnoj pili rubilici. Ovaj otpadak nastaje, kao i kod paranja, uglavnom samo radi raspiljka, a vrlo malo radi odstranjanja grešaka drva.

U prvoj grupi nisu posebno mjereni otpaci kod paranja daščica u popruge pa su ovi gubici prikazani kumulativno s otpacima kod prerade popruga u letvice.

Ako analiziramo razlike u ukupnom iskorijenju bazirane na nominalnim i stvarnim vrijednostima odgovarajućih dimenzija, onda vidi se, da te razlike iznose u prvoj grupi 3,6%, a u drugoj 3,8% u korist nominalnog iskorijenja. Obzirom na pojedine faze izrade, vidi se, da je u nekim fazama veći otpadak na bazi nominalnih dimenzija, a negdje onaj baziran na stvarnim vrijednostima.

Na klatnoj pili kod izrade daščica veći je stvarni otpadak. To je posljedica nadmjere na nominalnu dužinu dasaka i uglavnom manje stvarne dužine daščica u odnosu na nominalnu dužinu.

Kod paranja daščica u popruge veći je nominalni otpadak (grupa II). To je radi toga, što su nominalne vrijednosti širina popruga manje od stvarnih vrijednosti (osim kod nominalne širine popruga od 92 mm).

Kod raspiljivanja popruga u letvice iskazuje se apsolutno najveća razlika u veličini nominalnog i stvarnog otpatka u korist stvarnog otpatka.

Ovo je posljedica dvaju razloga. Prvo, stvarna širina popruga je veća od nominalne, dok je stvarna debljina lamela manja od nominalne, pa je gubitak u ovoj dimenziji veći nego kod nominalnih vrijednosti. Drugo, stvarna debljina popruga je veća od nominalne, a stvarna širina lamela je manja od nominalne. Tek u ovoj fazi izrade mozaik-parketa dolazi do izražaja stvarna debljina dasaka, kad se ta debljina reducira na širinu lamela. U ovoj je fazi izrade uključen i gubitak prethodnog blanjanja lamela na jednoličnu debljinu (nominalno 25,5 mm).

Kod pričekivanja letvica na višestrukoj kružnoj pili, gdje se iz letvica izrađuju lamele, veći je nominalni otpadak nego stvarni. Do toga dolazi radi toga, jer je nominalna dužina letvica uglavnom veća od stvarne, a dužina lamela nešto manja.

Otpadak uslijed škartiranja je malo veći na bazi nominalnih vrijednosti, što je posljedica načina obračunavanja postotka otpatka (stavljanje otpatka nastalog u određenoj fazi obrade u odnos prema početnom volumenu sirovine).

Cinjenica da je postotak otpatka kod drugog škartiranja znatno veći je razumljiva, jer se prilikom prvog škartiranja uz kontinuirano prolazjenje lamele na transporteru ne mogu lako uočiti sve greške. Uočavanje grešaka je lakše prilikom drugog škartiranja, koje je povezano sa slaganjem lamele u ploče, tj. s procesom koji je polaganiji i gdje se primjećuju osobito greške u nepravilnosti dimenzija lamela.

Podaci o strukturi grešaka kod škartiranja lamela izneseni su u tabeli 6.

Kako se iz tabele vidi, greške su grupirane u dvije osnovne kategorije, tj. greške drva i greške nepravilnih dimenzija. Upada u oči, da je apsolutni postotak otpatka lamela s neispravnim dimenzijama velik (4,8% i 3,6%). Također je upadljiv i relativno znatno veći otpadak lamela s neispravnim dimenzijama u odnosu na otpadak lamela s greškama drva. Međutim, ovaj posljednji odnos nije posve realan, jer je dio drvene mase s greškama odbačen već u prethodnim fazama izrade mozaik-parketa.

TABELA 6
Struktura grešaka kod škartiranja gotovih lamela mozaik-parketa na bazi nominalnih vrijednosti

Način škartiranja	Vrst grešaka	kom.	Grupa I m ³	Količina lamela s greškama		Grupa II m ³	%
				%	kom.		
Na transporteru	U drvu	35	0,000833	0,45	102	0,002428	0,57
	U dimenzijama	73	0,001738	0,94	205	0,004880	1,14
Kod slaganja u ploče	U drvu	112	0,002666	1,44	343	0,008165	1,92
	U dimenzijama	295	0,007022	3,81	447	0,010641	2,50

6. STVARNE I STANDARDNE DIMENZIJE LAMELA

Kod nas ne postoje standardni propisi o dimenzijama lamela mozaik-parketa niti o dozvoljenim odstupanjima od tih dimenzija. U pogonu u kojem je vršena ova analiza vršena je i kontrola dimenzija lamela pomoću šablonu. Šablonne su imale tri utora — za kontrolu dužine, širine i debljine lamela. Utori su imali nominalne vrijednosti odgovarajućih dimenzija lamela. Kontrola je vršena na ponekod lamelama, koje se prilikom slaganja u ploče mozaik-parketa nisu mogle pravilno uklopiti. Ponekad su u ploče slagane i lamele s neispravnim dimenzijama, ako je bilo moguće određenom kombinacijom lamela eliminirati utjecaj tih grešaka na sastavljanje u ploče (na pr. zajedno su se u jedan kvadrat mogle uklopiti po jedna preširoka i jedna preuska lamela).

Radi ovih razloga nemoguće je utvrditi stvarne tolerancije u odstupanju od nominalnih dimenzija.

Ako uzmemos za tolerancije dimenzija lamela vrijednosti koje daju DIN propisi, može se izračunati koliki bi bio otpadak lamela radi neispravnih dimenzija. Taj je otpadak u postotnom iznosu u odnosu na ukupni broj proizvedenih lamela prikazan u tabeli 7. Izračunavanje je vršeno prema uzorcima iz svake grupe lamela, uz pretpostavku da je distribucija osnovnog skupa (grupa I i grupa II) normalna. Metoda rada temelji se na principima varijacione statistike.

Vrlo je interesantno uporediti stvarni postotak odbačenih lamela prema teoretski neispravnim (obzirom na dimenzije). Vidi se odmah, da je stvarno odbačena količina znatno manja od količine lamela koje imaju odstupanja u dimenzijama veća od dozvoljenih prema DIN propisima. Razlog tomu može biti dvojak. Prvo, vjerojatno je da su stvarno prakticirane (iako nepoznate) tolerancije, osobito u širini lamela, bi-

le veće od navedenih u tabeli. Drugo, prilikom slaganja u ploče moguće je u određenim kombinacijama uklopiti i lamele s većim netačnostima dimenzija. To ukazuje ujedno i na to, da se broj neispravnih lamela ne mora poklopiti s brojem stvarno odbačenih lamela.

Najveći broj neispravnih lamela nalazi se u grupi širina. To ukazuje na to, da su varijacije u stroju za bljanje popruga (gdje se lamela daje definitivna širina) previleke i da treba analizirati rad tog stroja i otkloniti uzroke prevelike varijacije.

7. VARIJACIJE DIMENZIJA LAMELA

Iz tabele 7 može se vidjeti, da su i srednje vrijednosti i standardna devijacija uzoraka različite u grupi I i u grupi II. Postavlja se pitanje, da li su te varijacije slučajne i posljedica normalnih uzroka varijacija ili su te varijacije uzrokovane nekim posebnim uzrokom ili grupom uzroka, koji možda ne bi trebali biti prisutni u procesu proizvodnje.

Da bismo odgovorili na prednje pitanje, izvršili smo analizu signifikantnosti srednjih vrijednosti pojedinih dimenzija uzorka. Da li je takav postupak knezavisne analize pojedinih dimenzija na istom elementu pravilan? Mislimo da je odgovor pozitivan, jer se svaka dimenzija lamela definira bilo na posebnom stroju (dužina), bilo na posebnim dijelovima istog stroja (debljina i širina). Svaka se dimenzija, dakle, formira posebno, pa je i kod toga formiranja moguće djelovanje sasvim drugih uzroka varijacije.

Analiza signifikantnosti srednjih vrijednosti izvršena je po statističkim principima (2) prema formuli:

$$t = \frac{M_1 - M_2}{\sqrt{\sigma^2_{M_1} + \sigma^2_{M_2}}}$$

Vrijednost t izašla je za debljinu, 1,12, za širinu 1,70, a za dužinu 2,69. Da bi razlike

TABELA 7 — Količina lamela koje su van granica tolerancije određenih dimenzija

Oznaka grupe	Dimenzija	Normalna veličina dimenzija	Dozvoljena odstupanja (DIN)	Broj uzoraka	Prosječna veličina dimenzije (M)	Standardna devijacija (s)	+ van granica	- van granica	Ukupno van granica	Stvarno odbačene lamele
I	dužina	mm 115,0	mm $\pm 0,2$	100	mm 115,097	mm 0,119	% 4,46	% 0,64	% 5,10	%
	širina	23,0	mm $\pm 0,1$	100	mm 22,984	mm 0,142	% 20,62	% 9,68	% 30,30	%
	debljina	9,0	mm $\pm 0,2$	100	mm 8,891	mm 0,075	% 0,00	% 0,00	% 0,00	%
UKUPNO									35,40	8,28
II	dužina	mm 115,0	mm $\pm 0,2$	100	mm 115,062	mm 0,053	% 0,47	% 0,00	% 0,47	%
	širina	23,0	mm $\pm 0,1$	100	mm 22,954	mm 0,104	% 8,08	% 6,94	% 15,02	%
	debljina	9,0	mm $\pm 0,3$	100	mm 8,879	mm 0,076	% 0,00	% 0,91	% 0,91	%
UKUPNO									16,40	6,12

srednjih vrijednosti bile signifikantne, s rizikom od 5%, vrijednost t mora biti veća od 1,98. Obzirom na to može se zaključiti da ne postoji signifikantnost između srednjih vrijednosti debljina i širina kod dviju grupa uzoraka, dok je naprotiv razlika između srednjih vrijednosti dužina signifikantna.

Prevedeno na tehnički rječnik, prednji podaci daju osnove, da se s priličnom sigurnošću može utvrditi, da je varijacija proizvodnje na kombiniranom stroju za blanjajne popruga i njihovo raspiljivanje u letvice posljedica normalnih uzroka varijacija. Ovdje nećemo detaljnije ulaziti u razmatranje ovog pitanja.

Razlike u dimenzijama dužina lamela nisu uzrokovane normalnom varijacijom na stroju za raspiljivanje letvica u lamele, već je bilo i nekih posebnih uzroka. Ove bi uzroke vjerojatno morali tražiti u radu samog stroja a manje u njegovom posluživanju (obzirom da se radi o stroju koji je u velikom stepenu automatiziran) ili u razlici u kvaliteti sirovina.

Što se tiče uzroka u samom stroju, ovi se sastoje u različitoj debljini kružnih pila za prikracivanje letvica i u različitoj veličini razvrake i u drugim uzrocima. U razmatranom slučaju upotrebljavane su pile dviju različitih debljina s razvrakom od prosječno 0,32 do 0,40 mm na svaku stranu.

Za jednu šиру analizu varijacije u proizvodnji mozaik-parketa i za istraživanje njihovih uzroka trebalo bi više mjerena u toku dužeg vremenskog perioda. Ovdje je ovaj problem uglavnom samo postavljen. S postojećim materijalom ilustrirano je značenje varijacije dimenzija lamela i pokazan način, kako se k tomu problemu može naučno prići i kako ga se može analizirati.

8. ZAKLJUČAK

Na temelju sprovedene analize iskorišćenja sirovine u proizvodnji mozaik-parketa i razma-

tranja dobijenih rezultata mogu se izvesti neki zaključci. Ovi zaključci vrijede točno samo za sprovedenu analizu u datom pogonu. Za ostale pogone, gdje se mozaik-parket izrađuje po istom postupku, ovi rezultati mogu poslužiti kao komparativni materijal.

— Iskorišćenje sirovine u proizvodnji hrvatskog mozaik-parketa iznosi nominalno zaočruženo, 51% odnosno 53% ili $54,4 \text{ m}^2/\text{m}^3$, odnosno $59,4 \text{ m}^2/\text{m}^3$.

— Ukupni postotak otpatka u svim fazama izrade mozaik-parketa iznosi 43%, odnosno 41%. Postotak otpatka kod škartiranja iznosi 7%, odnosno 6%.

— Apsolutno najveći otpadak nastaje u fazi prerade popruga u letvice. Zato osobito u ovoj fazi izrade treba tražiti eventualne mogućnosti za povećanje iskorišćenja.

— Iskorišćenje na bazi nominalnih dimenzija je za oko 4% veće nego iskorišćenje baziрано na stvarnim dimenzijama.

— Razlike između nominalnog i stvarnog iskorišćenja posljedica su dvaju osnovnih uzroka: nadmjera na obradu i varijacije stvarnih dimenzija.

— Jednom posebnom analizom trebalo bi utvrditi opravdanost pojedinih veličina nadmjere kao i mogućnost preciznije obrade na nekim strojevima. Rezultat ovakve analize vjerojatno bi ukazao na mogućnost povećanja iskorišćenja u proizvodnji mozaik-parketa.

LITERATURA

1. * * *: Parket. Mozaikparketstaäbe, Lamellen-Parkettdeilen. Holz-Zentralblatt 86 (1960) br. 134, s. 1885.
2. ŽARKOVIĆ S. S.: Statističke metode u industrijskim istraživanjima. Beograd, 1949.
3. M. F.: Domaće tržiste. Drv. glasnik, Sv. XI (1963) br. 5, s. 7.

THE YIELD IN THE PRODUCTION OF MOSAIC PARQUETRY WITH A SPECIAL REGARD TO THE VARIATION OF MOSAIC-STRIP SIZES

Given are the results of an analysis of raw-material yields in the production of mosaic parquetry. Analysed are especially dimension variations of mosaic-strips as well as the importance of this variation with respect to the manufacture of mosaic parquetry.

Investigations were carried out in a new and modern plant during several ordinary working days. The plant is equipped with »Schroeder« machines. The raw-material used were low-quality Oak boards. As a final product mosaic-strips for the construction of panels of mosaic parquetry were considered. The total yield was found to be 51% in one group of samples, and 53% in the other.

Calculated were also the yields of raw-material in different stages of processing mosaic-strips. Besides, in the article is described the technological process in the manufacture of mosaic parquetry. There are mentioned also some other questions in connection with the yield of raw-material.

ALGEBARSKI METOD LINEARNOG PROGRAMIRANJA U DRVNO-INDUSTRIJSKIM PREDUZEĆIMA

U broju 11-12/1962 »DRVNE INDUSTRije« u radu »LINEARNO PROGRAMIRANJE U DRVNO-INDUSTRIJSKIM PREDUZEĆIMA« obradili smo uvodna izlaganja o linearnom programiranju i grafički metod linearog programiranja. Naslanjajući se na navedeni rad, u narednim redovima obradićemo ALGEBARSKI METOD LINEARNOG PROGRAMIRANJA priлагoden za njegovu primenu u oblasti drvne industrije.

Osnovni način algebarskog izražavanja zadataka koji spadaju u oblast linearnog programiranja su **jednačine**. Pošto su u zadacima linearog programiranja sadržane **linearne zavisnosti**, to će se u daljim izlaganjima razmotriti rešavanje zadataka pomoću **jednačina prvega stepena**, to jest pomoću takvih jednačina, u kojima se promenljive odnosno nepoznate susreću u prvom stepenu.

Daljnja predstava o karakteru takvih zadataka linearog programiranja može se stvoriti na osnovu analize njihove strukture. **Broj promenljivih** u ovim zadacima određuje se brojem veličina **koje mogu zameniti** jedna drugu. **Broj jednačina** određuje se **brojem ograničavajućih** ekonomskih činilaca ili uslova.

Ograničavajući uslovi se mogu prikazati u obliku tako-zvanih **strukturnih jednačina**. Strogo govoreći, u linearном programiranju izraz »strukturne jednačine« ne odnosi se samo na **jednakosti**, već i na **nejednakosti**. Ali, ukoliko nejednakost može da bude preobražena u jednakost, tada će se u dalnjim izlaganjima govoriti o jednakostima, odnosno o jednačinama.

Iz strukturalnih se jednačna mogu lako izdvojiti odnosi, koji omogućuju zamenu jednih promenljivih s drugima pomoću **preobrazovne funkcije**. Sistem takvih strukturalnih jednačina može se predstaviti kao celokupnost elemenata, pomoću kojih je moguće izgraditi geometrijsku figuru, odnosno **ispunjeni poliedar**, na kojemu se traži maksimum. Broj promenljivih određuje veličinu prostora, u kojemu se traži rešenje, odnosno određuje **prostor rešenja**. Ali, da bi se došlo do samoga rešenja, treba znati i druge uslove zadatka, a naročito treba znati kriterijum optimalnosti. Ovaj kriterijum se takođe izražava pomoću jednačina, koje predstavljaju tako-zvanu **funkciju cilja**, o kojoj je bilo govoru u grafičkoj predstavi zadataka linearog programiranja.

Na ovaj način se može videti, da u algebarskom metodu postoji potpuna analogija s geometrijskim odnosno grafičkim metodom izražavanja zadataka linearog programiranja. Prednost algebarskog metoda nad grafičkim saстоji se u tome, što se algebarski metod može primeniti i u slučaju postojanja većeg broja promenljivih — i od tri na više, tj. u mnogo-

stranom prostoru, u kome se mogućnosti očigledne odnosno grafičke predstave iscrpljuju.

Da bi izlaganja o algebarskom metodu rešavanja zadataka linearog programiranja bila razumljivija i u ovome radu će se koristiti primeri, pri čemu će se takođe ići od prostih ka složenijim primerima. U cilju lakšeg razumevanja algebarskog metoda i ovde će se koristiti isti primjeri, koji su razmatrani i pri iznalaženju grafičkih rešenja. Ovakav način izlaganja će omogućiti da se prate i upoređuju algebarski i grafički metod rešavanja zadataka iz oblasti linearog programiranja i time algebarski metod učiniti lakše shvatljivim.

1. Algebarski proračun optimalnog kapaciteta u proizvodnji kombinovanih ormana s dve promenljive i dva ograničenja

Proizvodni kapacitet fabrike: 5.000 kom. kombinovanih ormana tipa A ili 10000 kom. kombinovanih ormana tipa B. Cena ormana tipa A iznosi 70000 din/kom, a cena ormana tipa B je 40000 din/kom. Mogući plasman na tržištu: ormana A do 4000 kom., ormana B do 7000 komada. Treba odrediti takav plan izrade oba tipa ormana, koji će obezbediti maksimalnu vrednost proizvodnje uzimajući u obzir postavljena ograničenja.

Prvi način

Po prvome načinu treba prethodno izvršiti analizu zadatka i ustanoviti broj promenljivih i broj ograničenja. Analiza navedenog primera glasi:

broj promenljivih = 2, pri čemu x = tip A, a y = tip B;

broj osnovnih graničnih uslova = 1 — ukupni proizvodni kapacitet fabrike;

broj dopunskih ograničenja = 1 — kapacitet tržišta;

ukupni broj ograničenja = 2.

Posle ovoga postavlja se formula, odnosno preobrazovna funkcija oblika, koja glasi:

$$k_1 \cdot x + k_2 \cdot y = N$$

U ovoj jednačini k_1 i k_2 su koeficijenti, koji određuju oblik preobrazovne funkcije; x i y su promenljive, a N je veličina preobrazovne funkcije, odnosno veličina konstante.

Pri postavljanju jednačina za rešenje ovoga zadatka putem rasuđivanja, postupak je sledeći:

U jednogodišnjem proizvodnom ciklusu može se izraditi maksimum 5000 kom. kombinovanih ormana tipa A i 0 kom. kombinovanih ormana tipa B. Za isti period vremena može se proizvesti 10000 kom. kombinovanih ormana tipa B i 0 kom. ormana tipa A.

Jednačina proizvodnog kapaciteta — K za navedenu proizvodnu kombinaciju može se izraziti sledećim formulama:

$$5000 \cdot k_1 + 0 \cdot k_2 = K \text{ ili} \\ 0 \cdot k_1 + 10000 \cdot k_2 = K.$$

Iz ovih dveju jednačina mogu se izračunati nepoznati koeficijenti k_1 i k_2 , koji određuju oblik preobrazovne funkcije:

$$k_1 = \frac{K}{5000}; \text{ a pri } K=10000 \dots k_1 = \frac{10000}{5000} = 2; \\ k_2 = \frac{K}{10000}; \text{ a pri } K=10000 \dots k_2 = \frac{10000}{10000} = 1.$$

Na taj način, za proizvodni kapacitet od 10000 kom. kombinovanih ormana $k_1 = 2$, a $k_2 = 1$, pa će odgovarajuća strukturalna jednačina imati ovaj oblik:

$$2 \cdot x + y = 10000.$$

Da je ovaj rezultat sličan s grafičkim izražavanjem može se lako proveriti na grafikonu broj 2, koji je uzet iz prethodnog rada.¹⁾.

Za proveravanje će se prvo uzeti da je x , a zatim y jednak nuli, a rezultat treba da odgovori veličini na grafikonu. U našem primeru u formuli:

$$2 \cdot y + x = 10000$$

prvo će se uzeti da je $x = 0$. Iz ovoga izlazi:

$$2 \cdot 0 + y = 10000 \text{ odnosno} \\ y = 10000.$$

Zatim će se uzeti da je $y = 0$ pa će se dobiti:

$2 \cdot x + 0 = 10000$ odnosno posle uređivanja formule $x = 5000$.

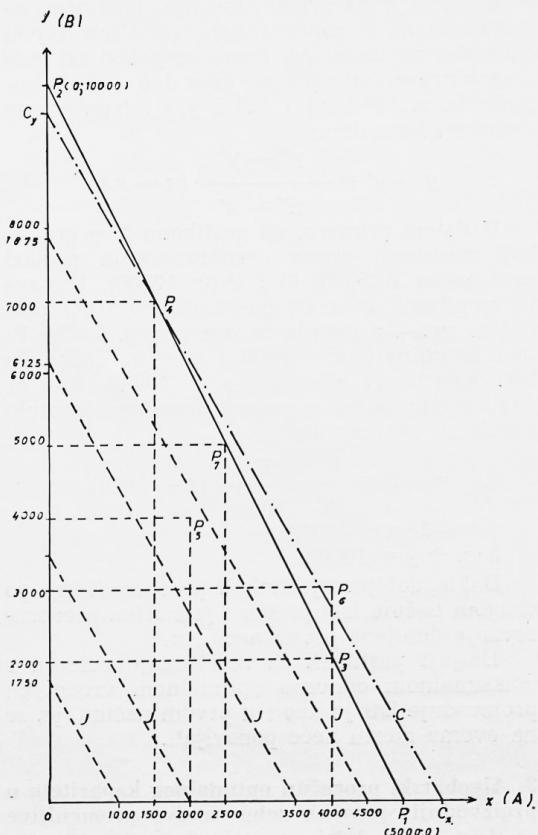
Iz ovoga dalje izlazi da su tačke na grafikonu jednake:

$$P_1(5000;0) \text{ i} \\ P_2(0,10000).$$

Rešenje s maksimalnom vrednošću proizvodnje treba tražiti na osnovu sledećih vrednosti x i y :

- 1) $x = 5000$; $y = 0$;
- 2) $x = 0$; $y = 10000$;

3) optimalna kombinacija x i y . No kako postoji i ograničenje tržišnog kapaciteta i to za ormane **A** do 4000 kom. i za ormane **B** do 7000 kom, to će se optimalna kombinacija za x kretati od 0—4000, a za y od 0—7000.

Grafikon 2. — Grafička predstava varijantnih kapacita u proizvodnji kombinovanih ormana sa dve problemljive i dva ograničenja. J = prave jednake vrednosti; C = prava funkcija cilja.

Pošto su količinski i vrednosni odnosi između navedenih ormana različiti u pogledu kapaciteta tj.

$$1 \cdot A = 2 \cdot B = 40000 = 80000 \text{ odnosno}$$

$$1 \cdot A = 1 \cdot 70000 = 70000$$

to će trebati izabrati takvu kombinaciju proizvodnje ormana **A** i **B** u kojoj će se koristiti maksimalni tržišni kapacitet za proizvod **B** kao rentabilniji, a samo ostatak za proizvod **A** kao manje rentabilan — ili formulom izraženo:

$$2 \cdot x + y = 10000; \text{ pri } y = 7000 \text{ dobija se:}$$

$$2 \cdot x + 7000 = 10000 \text{ odnosno}$$

$$x = 1500.$$

Ako se ovaj rezultat proveri s jednačinom funkcije cilja dobiće se ovaj rezultat:

$$Z_{\max} = 70000 \cdot x + 40000 \cdot y$$

$$Z_{\max} = 70000 \cdot 1500 + 40000 \cdot 7000 = 385 \text{ mil. din.} = \text{optimum.}$$

Isti rezultat dobijen je i grafičkim putem prikazanim na grafikonu broj 2, na kome se optimum nalazi u tačci $P_4(1500, 7000)$.

Drugi način

Po prvome načinu jednačine preobrazovanja bile su postavljene pomoću karakteristika krajnjih položaja prave.

¹⁾ Vujičić L. Linearno programiranje u drvno-industrijskim preduzećima, Drvna industrija, Zagreb, broj 11-12/1962, str. 190.

Grafički izraz preobrazovanja, međutim, omogućava, da se odgovarajuće jednačine izvedu i drugim načinom, pri čemu se polazi od jednačine prave, koja prolazi kroz dve tačke s koordinatama (x' i y') i (x'' i y'') i izražava se sledećom formulom:

$$y - y' = \frac{y'' - y'}{x'' - x'} \cdot (x - x')$$

U datom primeru, na grafikonu 2, u grafičkoj predstavi, prava preobrazovanja prolazi kroz tačke $P_1(5000; 0)$ i $P_2(0; 10000)$. Postavlja se pitanje, kako će glasiti odgovarajuća jednačina preobrazovanja za ove pravu. Tačka P_1 ima koordinate $x' = 5000$ i $y' = 0$. Tačka P_2 ima koordinate $x'' = 0$ i $y'' = 10000$. Ako se ove veličine unesu o napred navedenu formulu dobiće se ovaj rezultat:

$$y - 0 = \frac{10000 - 0}{0 - 5000} \cdot (x - 5000)$$

$$y = -2 \cdot x + 10000$$

$$2 \cdot x + y = 10000.$$

Dakle, dobijena jednačina preobrazovanja po drugom načinu ista je kao i jednačina preobrazovanja dobijena prvim načinom.

Daljnji postupak za iznalaženje rešenja s maksimalnom odnosno optimalnom vrednošću proizvodnje isti je kao i u prvom načinu, pa se na ovome mestu neće ponavljati.

2. Algebarski proračun optimalnog kapaciteta u proizvodnji spavačih soba sa dve promenljive i tri ograničenja

Proizvodni kapaciteti dvaju osnovnih odeljenja u fabrički spavačih soba nisu u potpunosti uskladeni tako, da za elemente sobe tipa A kapacitet mašinskega odeljenja iznosi 6000 garnitura, a za sobe tipa B 9000 garnitura; kapacitet montažnog odeljenja za sobe tipa A iznosi 7000 garnitura a za sobe tipa B 8000 garnitura.

Zadatak: Treba maksimalizirati ukupnu vrednost izlaza spavačih soba uz cenu od 80000 din/garn. za sobe tipa A, od kojih se na tržištu može plasirati do 5000 garnitura i 70000 din/garn. za sobe tipa B, od kojih se na tržištu može plasirati do 6000 garnitura.

Analiza: broj promenljivih = 2, jer postoje dve alternativne mogućnosti proizvodnje, odnosno dva tipa proizvoda;

broj osnovnih ograničavajućih činilaca = 2 i u isti mah dve jednačine preobrazovanja za kapacitete dvaju proizvodnih odeljenja;

broj dopunskeih ograničenja = 1 — kapacitet tržišta;

ukupni broj ograničenja = 3.

Iznalaženje strukturalnih jednačina:

- a) Za mašinsko odeljenje:
 $6000 \cdot k'_1 + 0 \cdot k''_1 = K$
 $0 \cdot k'_1 + 9000 \cdot k''_1 = K$

$$\begin{aligned} \text{Za proizvodni kapacitet } K = 9000 \text{ garn.} \\ k'_1 &= \frac{9000}{6000} = 1,5; \\ k''_1 &= \frac{9000}{9000} = 1 \end{aligned}$$

dok prva strukturalna jednačina sa ovim koeficijentima glasi:

$$1,5 \cdot x + y = 9000.$$

b) Za montažno odeljenje:

$$\begin{aligned} 7000 \cdot k''_1 + 0 \cdot k'_1 &= K \\ 0 \cdot k''_1 + 8000 \cdot k'_1 &= K. \end{aligned}$$

Za proizvodni kapacitet $K = 8000$ garnitura:

$$\begin{aligned} k''_1 &= \frac{8000}{7000} = 1,143; \\ k'_1 &= \frac{8000}{8000} = 1 \end{aligned}$$

dok druga strukturalna jednačina s ovim koeficijentom glasi:

$$1,143 \cdot x + y = 8000.$$

Ako se ova rešenja uporede s rešenjem dobijenim na grafikonu slike 3²⁾ pokazaće se ovi rezultati:

- a) Za mašinsko odeljenje

$$\begin{aligned} 1,5 \cdot x + y &= 9000, \\ \text{pri } x = 0 &\quad y = 9000, \\ \text{pri } y = 0 &\quad x = 6000. \end{aligned}$$

Ova rešenja odgovaraju na grafikonu tačkama $P'_1(6000; 0)$ i $P'_2(0; 9000)$.

- b) Za montažno odeljenje:

$$\begin{aligned} 1,143 \cdot x + y &= 8000, \\ \text{pri } x = 0 &\quad y = 8000, \\ \text{pri } y = 0 &\quad x = 7000. \end{aligned}$$

Ova rešenja odgovaraju na grafikonu tačkama $P_1(7000; 0)$ i $P_2(0; 8000)$.

Optimalno rešenje

Iz dobivenih dveju strukturalnih jednačina s dve nepoznate koje glase:

$$\begin{aligned} I & 1,5 \cdot x + y = 9000 \\ II & 1,143 \cdot x + y = 8000 \end{aligned}$$

izračunavaju se optimalne količinske veličine za x i y :

$$\begin{aligned} y &= 9000 - 1,5 \cdot x \\ y &= 8000 - 1,143 \cdot x \end{aligned}$$

Razvijanjem ovih formula dobiva se:

$$\begin{aligned} 9000 - 1,5 \cdot x &= 8000 - 1,143 \cdot x \\ 1000 &= 0,357 \cdot x \\ x &= 2800; \\ y &= 9000 - 1,5 \cdot 2800 = 4800 \\ y &= 4800. \end{aligned}$$

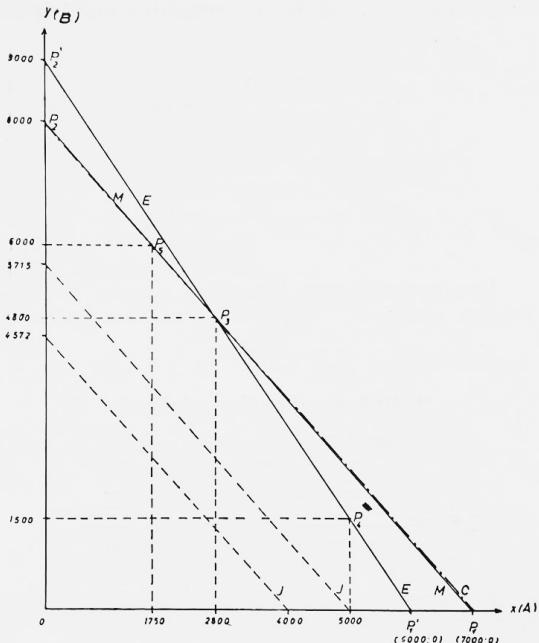
Ovo rešenje odgovara na grafikonu tački $P_3(2800; 4800)$.

Da bi se dobio i optimalno vrednosno rešenje u jednačinu funkcije cilja, koja glasi:

$$Z_{\max} = 80000 \cdot x + 70000 \cdot y$$

²⁾ Vujičić, n. d. str. 191.

ODREĐIVANJE MAKSIMUMA IZ UPOREĐENJA VARIJANATA MOGUĆEG KOLIČINSKOG I VREDNOSNOG OPTIMUMA

Grafikon 3. — Grafička predstava varijantnih kapaciteta u proizvodnji spavačih soba s dve promenljive i tri ograničenja. M = montaža; E = elementi; J = pravne jednake vrednosti; C = prava funkcije cilja.

Uvrstiće se vrednosti dobijene prethodnim rešenjem za x i y :

$$Z_{\max} = 80000 \cdot 2800 + 70000 \cdot 4800 = 560 \text{ miliona d'nara.}$$

Ovo vrednosno optimalno rešenje jednako je optimalnom rešenju dobijenom i grafičkim putem.

Razmotrićemo i druge tačke, koji bi mogle da karakterišu dozvoljena rešenja ili optimum.

Prepostavimo, da je u prvoj struktурnoj jednačini — I promenljiva $x = 0$, tada je $y = 9000$. Proizvodnja u ovoj tačci (na grafikonu tačka P'') prekoračuje kapacitet montažnog odeljenja za 1000 garnitura.

Ako se prepostavi, da je u drugoj struktурnoj jednačini — II promenljiva $x = 0$, tada je $y = 8000$ (na grafikonu tačka P_2). No ovolika proizvodnja prebacuje tržišni kapacitet za 2000 garnitura.

Uzme li se, da je u prvoj struktурnoj jednačini — I promenljiva $y = 0$, tada je $x = 6000$. Proizvodnja u ovoj tačci (na grafikonu tačka P') mašinskog odeljenja niže je od proizvodnje montažnog odeljenja za 1000 garnitura.

Prepostavi li se, da je u drugoj struktурnoj jednačini — II promenljiva $y = 0$, tada je $x = 7000$. Ova proizvodnja (na grafikonu P_1) prebacuje, opet, kapacitet mašinskog odeljenja za 1000 garnitura i tržišni kapacitet takođe za 1000 garnitura.

Tačka na grafikonu sl. 3	Rešenja koja mogu biti uzeta u obzir	Odgovarajuće vrednosti proizvodnje pri ceni sobe tipa:	
		A = 80000 d'n/garn.	B = 70000 d'n/garn.
P_4	$5000 \cdot x + 1500 \cdot y$	$400 + 105 = 505$ mil. din.	
P_5	$1750 \cdot x + 6000 \cdot y$	$140 + 420 = 560$ mil. din.	
P_3	$2800 \cdot x + 4800 \cdot y$	$224 + 336 = 560$ mil. din.	

Iz upoređenja u ovome pregledu izlazi, da su optimalna količinska i vrednosna rešenja u tačkama P_3 i P_5 s proizvodnjom od 2800 odnosno 1750 garnitura sobe tipa A i 4800 odnosno 6000 garnitura sobe tipa B u vrednosti od 560 miliona dinara.

Upoređenje varijanata za x i y može se vršiti i čisto algebarski na bazi razlike u odnosima između količinskog i vrednosnog kapaciteta proizvodnje za sobe A i B, a uzimajući u obzir minimalne kapacitete za oba proizvodna odeljenja. Tako, prema datom primjeru, minimalni kapacitet za sobe A = 6000 garnitura, a za sobe tipa B = 8000 garnitura, dok su njihovi količinski i vrednosni odnosi sledeći:

$$\text{a) } 1.A = \frac{8000}{6000} \cdot B = 1,333 \cdot B = 1,333.700 \text{ din.} = 93.310 \text{ din.}$$

$$\text{b) } 1.A = 80.000 \text{ din.}$$

Iz ovih odnosa izlazi, da je proizvodnja sobe tipa A rentabilnija od proizvodnje tipa B, pa treba — tražeći kombinacije za x i y — poći od maksimalnog tržišnog kapaciteta za sobe tipa B i prema njemu — na osnovu druge strukturne jednačine — odrediti količinu za sobe tipa A:

$$1,143.x + y = 8000, \text{ a pri } y = 6000 \text{ za sobe B,}$$

$$1,143.x + 6000 = 8000,$$

$$1,143.x = 2000$$

$$x = 1750 \text{ za sobe A.}$$

Ovo rješenje odgovara na grafikonu tačci $P_5(1750; 6000)$.

Kako optimumu odgovara rješenje s 2800 soba tipa A i 4800 soba tipa B dobijeno rešavanjem strukturnih jednačina I i II znači, da se između veličina $x = 1750$ do 2800 i $y = 4800$ do 6000 nalaze kombinacije za x i y s istim količinskim i vrednosnim kapacitetom. Ove se kombinacije mogu iznaći pomoću druge strukturne jednačine — II. Tako, ako se uzme da je $y = 5000$, onda će x biti:

$$1,143.x + y = 8000$$

$$1,143.x + 5000 = 8000$$

$$1,143.x = 3000$$

$$x = 2625.$$

Maksimalna veličina proizvodnje s nađenim x i y iznosi:

$$Z_{\max} = 80000x + 70000y$$

$$Z_{\max} = 80000 \cdot 2625 + 70000 \cdot 5000 = 560 \text{ milijuna dinara.}$$

Ove kombinacije za x i y na grafikonu br. 3 izražene su pravom $P_3 - P^5$ na krivi preobrazovanja $P'_1 - P_4 - P_3 - P_5 - P_2$.

3. Algebarski proračun optimalnog kapaciteta u proizvodnji kuhinja s dve promenljive i četiri ograničenja

Proizvodni kapacitet fabrike omogućava da se istovremeno izrađuju kuhinje tipa A i tipa B uz ograničene kapacitete:

	A	B	
mašin. odeljenja	— 16000,	18000	garnitura
montaž. odeljenja	— 14000,	19000	garnitura
oplem. odeljenja	— 13000,	23000	garnitura
tržiš. kapaciteta	— 10000,	11000	garnitura

Zadatak: Treba maksimalizirati ukupnu vrednost proizvodnje uz cenu kuhinja tipa A = 50000 din/garn. i tipa B = 40000 din/garn.

Analiza: 2 alternativne mogućnosti proizvodnje = 2 promenljive;

3 osnovna ograničenja — kapaciteti pojedinih odeljenja;

1 dopunski ograničavajući činilac — kapacitet tržišta.

Određivanje strukturalnih jednačina prema osnovnim ograničenjima:

a) Za mašinsko odeljenje:

$$16000k'_1 + 0k'_2 = K \\ 0k'_1 + 18000k'_2 = K$$

$$k'_1 = \frac{K}{16000}; \quad k'_2 = \frac{K}{18000}.$$

Za kapacitet od 18000 garnitura koeficijenti su jednaki:

$$k'_1 = \frac{18000}{16000} = 1,125; \quad k'_2 = \frac{18000}{18000} = 1.$$

Uzev u obzir ove koeficijente prva strukturalna preobrazovna jednačina glasi:

$$\text{I. } 1,125x + y = 18000.$$

b) Montažno odeljenje:

$$14000k''_1 + 0k''_2 = K \\ 0k''_1 + 19000k''_2 = K$$

$$k''_1 = \frac{K}{14000}; \quad k''_2 = \frac{K}{19000}.$$

Uz kapacitet od 19000 garnitura koeficijenti iznose:

$$k''_1 = \frac{19000}{14000} = 1,357;$$

$$k''_2 = \frac{19000}{19000} = 1,0.$$

Druga strukturalna jednačina s ovim koeficijentom glasi:

$$\text{II. } 1,357x + y = 19000.$$

c) Oplemenjivačko odeljenje:

$$13000k'''_1 + 0k'''_2 = K \\ 0k'''_1 + 23000k'''_2 = K \\ k'''_1 = \frac{K}{13000}; \quad k'''_2 = \frac{K}{23000}.$$

Za kapacitet od 23000 garnitura koeficijenti su ravni:

$$k'''_1 = \frac{23000}{13000} = 1,769;$$

$$k'''_2 = \frac{23000}{23000} = 1,0.$$

Uvršćuju ove koeficijente dobiva se treća strukturalna preobrazovna jednačina, koja glasi:

$$\text{III. } 1,769x + y = 23000.$$

Određivanje kritičnih tačaka:

a) Iz prve strukturne jednačine dobiva se:

$$\begin{aligned} \text{pri } x = 0: \\ 1,125x + y = 18000 \\ 1,125x + 0 = 18000 \\ y = 18000. \end{aligned}$$

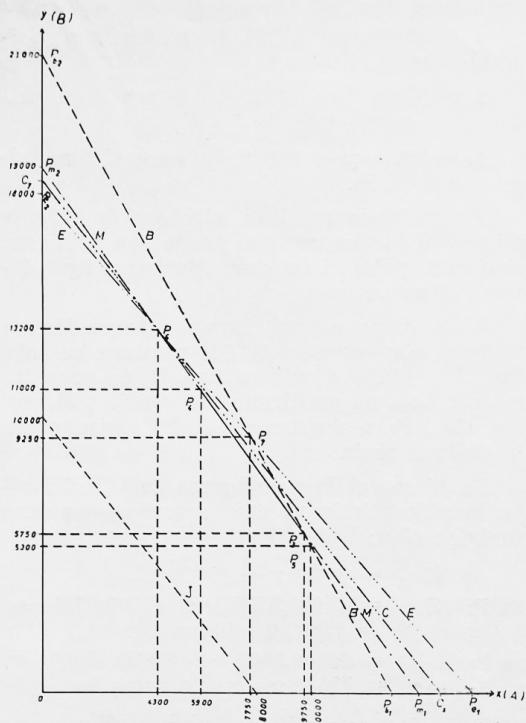
Ove vrednosti odgovaraju tačci $P_{e2}(0; 18000)$ na grafikonu br. 4.

$$\begin{aligned} \text{Pri } y = 0 \\ 1,125x + 0 = 18000; \\ x = \frac{18000}{1,125} = 16000. \end{aligned}$$

Ove vrednosti odgovaraju — na grafikonu — tačci $P_{e1}(16000; 0)$.

b) Iz druge strukturne jednačine dobiva se:

$$\begin{aligned} \text{pri } x = 0 \\ 1,357x + y = 19000 \\ 1,357x + 0 = 19000 \\ y = 19000. \end{aligned}$$

Grafikon 4. — Grafička predstava varijantnih kapaciteta u proizvodnji kuhinja s dve promenljive i četiri ograničenja. E = elementi; M = montaža; B = bojenje; J = prava jednakne vrednosti; C = prava funkcije cilja.

Ove vrednosti — na grafikonu — odgovara-ju tačci $P_{m^2}(0; 19000)$.

$$\begin{array}{r} \text{Pri } y = 0 \\ 1,357.x + 0 = 14000. \\ 19.000 \\ x = \underline{\hspace{2cm}} = 14000. \\ 1.357 \end{array}$$

Dobijene vrednosti odgovaraju — na grafiku — tački $P_{m1}(14000; 0)$.

c) Iz treće strukturne jednačine dobiva se:

$$\begin{aligned} \text{Pri } x &= 0 \\ 1,769.x + y &= 23000 \\ 1,769.0 + y &= 23000 \\ y &= 23000. \end{aligned}$$

Ove koordinate odgovaraju tačci $P_{b2} (0; 23000)$ na grafikonu 4.

$$\begin{aligned} \text{Pri } y &= 0 \\ 1,769x + y &= 23000 \\ 23000 \\ x &= \frac{23000}{1,769} = 13000. \end{aligned}$$

Dobijene koordinate odgovaraju tačci P_{b1} (13000; 0) na grafikonu.

e) Iz prve i druge strukturne jednačine dobiće se:

I. $1,125.x + y = 18000$
 $y = 18000 - 1,125.x$

II. $1,357.x + y = 19000$
 $y = 19000 - 1,357.x$

$18000 - 1,125.x = 19000 - 1,357.x$
 $x.(1,357 - 1,125) = 19000 - 18000$
 $x = 4310.$

$y = 18000 - 1,125.4310 = 13150.$

Ove koordinate približno odgovaraju tačci $P_6(4300; 13200)$ na grafikonu.

f) Iz prve i treće strukturne jednačine dobiva se:

$$\begin{aligned} I. \quad & 1,125.x + y = 18000; \\ & y = 18000 - 1,125.x \\ III. \quad & 1,769.x + y = 23000; \\ & y = 23000 - 1,769.x \\ & 18000 - 1,125.x = 23000 - 1,769.x \\ x.(1,769 - 1,125) &= 23000 - 18000 \\ x &= 7764. \\ y &= 18000 - 1,125.7764 = 9266. \end{aligned}$$

Ove vrednosti približno odgovaraju tačci P_7 (7750; 9250) na grafikonu.

g) Iz druge i treće strukturne jednačine dobiva se:

II. $1,357.x + y = 19000$
 $y = 19000 - 1,357.x$

III. $1,769.x = y = 23000$
 $y = 23000 - 1,769.x$
 $19000 - 1,357.x = 23000 - 1,769.x$
 $x.(1,769 - 1,357) = 23.000 - 19.000$
 $x = \underline{\underline{9709}}$

$y = 19000 - 1,357.9709 = \underline{\underline{5825}}$.

Ove koordinate približno odgovaraju na grafikonu tački P₃ (9750; 5750).

Neznatne razlike između rezultata dobijenih algebarskim proračunima i grafičkom predstavom potiču otuda, što je na grafikonu ma nemo-
guće precizno očitavati grafičke veličine manjih vrednosti od osnovne razmere. Te razlike su naročito očite kod vrednosti na jako ukošenim preseцима pravih preobrazovanja i funkcije ci-
lia.

Upoređenje dobijenih algebarskih rešenja s geometrijskom interpretacijom

Ako se međusobno uporede rezultati grafičkog i računskog rešavanja, uočiće se, da se, osim tačaka koje se nalaze na krivoj preobrazovanja na grafikonu (sl. 4) P_{b1} , P_5 , P_3 , P_4 , P_6 i P_{e2} , a koje predstavljaju dozvoljena količinska rešenja, u računskom proračunu javljaju još i tačke: P_{e1} , P_{m1} , P_{m2} , P_{h2} i P_7 , pa se postavlja pitanje, koje su od ovih tačaka dozvoljene. Može se odmah naglasiti, da se kako u grafičkom tako i u računskom rešavanju kod tačaka s nultim koordinatama kao dozvoljene uzimaju samo one tačke, koje su s najmanjom veličinom, tj. P_{b1} (13000; 0) i P_{e2} (0; 18000). Sve ostale tačke — s većim veličinama ne predstavljaju

količinski dozvoljena rešenja i kao takve se odbacuju — P_{m1} (14000; 0); P_{c1} (16000; 0); P_{m2} (0; 19000) i P_{b2} (0; 23000).

Slučaj s tačkom P_7 , međutim, malo je komplikovaniji. Na grafikonu se vidi, da tačka P_7 leži izvan granica ispuštenog poliedra. To znači, da koordinate ove tačke ne predstavljaju moguća rešenja, slično kao i već napred navedene isključene tačke P_{m1} , P_{c1} , P_{m2} i P_{b2} , i to zato, što u pravcu blže prema početku koordinatnog sistema leži još jedan ograničavajući činilac, a to je — u odnosu na tačku P_7 — kapacitet montažnog odelenja označenog s pravom preobrazovanja $P_{m1} \rightarrow P_{m2}$.

Slučaj tačke P_7 može se pravilno rešiti na bazi sledećih rasuđivanja. Rešenje tačke P_7 proizlazi iz **prve i treće** strukturne jednačine:

$$\begin{aligned} I. \quad 1,125x + y &= 18000 \\ III. \quad 1,769x + y &= 23000. \end{aligned}$$

U ovom slučaju od veličine **druge** strukturne jednačine:

$$1,357x + y = 19000$$

zavisi označavaju li one ograničenje proizvodnog kapaciteta ili ne.

Ograničenje proizvodnog kapaciteta postoji u onom slučaju, ako u drugoj jednačini postoji takvo rešenje, koje jednoj promenljivoj daje veličinu nižu nego je ima rešenje tačke P_7 , no uz uslov da druga promenljiva bude veća, nego što je ima tačka P_7 . To znači, da se u geometrijskoj interpretaciji (prikazanoj na sl. 4), pomoću ispuštenih kombinacija tačaka P_{m1} i P_{m2} traži mesto, čija je jedna od koordinata ista kao u tački P_7 i ustanovljava, ima li druga koordinata tražene tačke manju veličinu nego druga koordinata tačke P_7 . Ako se, naprimjer, uzme, da je prva koordinata tačke P_{7a} tj. $x = 7764$ (vidi pod t. f, gde je $x = 7764$, a $y = 9266$), što iznosi 0,555-ti deo od veličine koordinata tačke P_{m1} (14000; 0), onda druga koordinata y — treba da bude jednak 0,445-tom delu od veličine koordinata tačke P_{m2} (0; 19000), odnosno $y = 19000 \cdot 0,445 = 8455$, pa bi tačka P_{7a} na pravoj preobrazovanja $P_{m1} \rightarrow P_{m2}$ trebala da glasi P_{7a} (7764; 8455). Tačka s ovom veličinom predstavlja jedno od mogućih optimalnih rešenja. Kako, međutim, tačka P_7 ima veličine koordinata (7764; 9266), izlazi, da je ograničenje proizvodnog kapaciteta s pravom preobrazovanja montažnog odelenja takvo, da rešenje po tački P_7 (7764; 9266) postaje nedozvoljeno. Ono prebacuje kapacitet montažnog odelenja, pa se kao takvo mora odbaciti, pošto se pri proizvodnji 7764 garnitura kuhinja tipa A može izrađivati ne više od 8455 garnitura kuhinja tipa B.

Posle isključivanja i tačke P_7 za računsku maksimalizaciju preostaju još sledeća količinska alternativna rešenja:

$x = 13000$; $y = 0$, što na grafikonu odgovara tačci P_{b1} ;

$x = 0$; $y = 18000$, što na grafikonu odgo-

vara tačci P_{c2} ;

$x = 4310$; $y = 13150$, što na grafikonu približno odgovara tačci P_6 ;

$x = 9709$; $y = 5825$, što na grafikonu približno odgovara tačci P_3 i

$x = 5900$; $y = 11000$, što na grafikonu odgovara tačci P_4 .

To znači, da rezultati algebarskih rešenja odgovaraju rešenjima pod pet tačaka dobijenih grafičkim putem i četirima odsečcima ispuštenog poliedra.

Kako je proizvodni kapacitet ograničen i tržišnim plasmanom s 10000 garnitura kuhinja tipa A i 11000 garnitura tipa B, to prva tri rešenja koja na grafikonu odgovaraju tačkama P_{b1} , P_{c2} i P_6 , s obzirom na tržišni kapacitet ne bi došla u obzir.

Da bi se dobila i vrednosna maksimalizacija, to se količinska rešenja upoređuju i putem funkcije cilja:

$$\begin{aligned} Z_{\max} &= 50000x + 40000y \\ \text{za } P_3 \quad Z &= 50000 \cdot 9709 + 40000 \cdot 0.0825 = \\ &= 718,450 \text{ miliona dinara,} \\ \text{za } P_4 \quad Z_{\max} &= 50000 \cdot 5900 + 40000 \cdot 11000 = \\ &= 735,0 \text{ miliona dinara.} \end{aligned}$$

Tačka P_4 predstavlja optimalnu tačku, s optimalnom proizvodnjom, kako po količini tako i po vrednosti uzimajući u obzir data ograničenja.

Upoređenje varijanata za x i y može se izvršiti i mnogo kraćim i bržim putem čisto algebarskim proračunima na bazi razlike u odnosima između količinskog i vrednosnog kapaciteta za kuhinje A i B, uzimajući pri tome u obzir samo odelenja s najnižim kapacitetima. Tako, naprimjer, u ovom primeru je najniži količinski kapacitet za kuhinje A = 13000 garnitura, a tržišni 10000 garnitura, dok je za kuhinje B najniži količinski kapacitet 18000 garnitura i tržišni 11000 garnitura.

Količinski i vrednosni odnosi ovih kapaciteta su sledeći:

$$\begin{aligned} a) \quad 1.A &= \frac{18000}{13000} \cdot B = 1,385 \cdot B = \\ &= 1,385 \cdot 40000 = 55400 \text{ din.} \\ b) \quad 1.A &= 50000 \text{ din.} \end{aligned}$$

Iz ovih odnosa izlazi da je proizvodnja kuhinje B rentabilnija. Kod određivanja maksimalnog vrednosnog kapaciteta za fabriku treba poći od maksimalnog tržišnog kapaciteta za sobe B, tj. $y = 11000$ i prema njemu odrediti — pomoću druge strukturne jednačine — vrednost proizvodnje za sobe A, odnosno treba odrediti veličinu promenljive x . Druga struktorna jednačina se uzima zbog toga, što je kapacitet montažnog odelenja granični za kuhinje A = 14000 garn., dok je kapacitet oplemenjivačkog odelenja za kuhinje B vrlo visok —

23000 garn. Uzimajući sve navedeno u obzir dobiva se:

$$1,357x + y = 19000, \text{ a pri } y = 11000 \text{ za kuhinje B,}$$

$$1,357x + 11000 = 19000$$

$$x = \frac{8000}{1,357} = 5895 \text{ za sobe A.}$$

Vrednosti za x i y dobijene računskim putem približno odgovaraju vrednostima tačke P_4 (5900; 11000) dobijenoj grafičkim putem. Razlika potiče usled nemogućnosti da se tačno očitavaju sitne vrednosti na grafikonu s malom razmerom.

Prema navedenom, optimalni i vrednosni kapacitet za proizvodnju dobijenu algebarskim proračunom iznosi:

$$Z_{\max} = 50000 \cdot 5895 + 40000 \cdot 11000 = 734,75 \cong 735 \text{ mil. din.}$$

Jednačina prave — u grafičkoj predstavi — može se koristiti i za algebarsko izražavanje prave preobrazovanja i u slučajevima kada nam nije poznat karakter zavisnosti između koordinatnih osa, tj. može se koristiti i za algebarsko izražavanje prave preobrazovanja između tačaka s nenultnim koordinatama ili između tačaka s jednom nultnom koordinatom. Tako, naprimjer, između tačaka P_4 (9750; 5750) i P_4 (5900; 11000), prikazanih na grafikonu 4, jednačina prave preobrazovanja dobiva se iz ovih izraza:

$$y - y' = \frac{y'' - y'}{x'' - x'} \cdot (x - x')$$

$$y - 5750 = \frac{11000 - 5750}{5900 - 9750} \cdot (x - 9750)$$

Rešenjem ove formule dobiva se jednačina funkcije preobrazovanja:

$$1,364x + y = 19049$$

Ova jednačina funkcije preobrazovanja približno je jednaka drugoj strukturnoj jednačini za montažno odeljenje dobijenoj prostim načinom algebarskog rešavanja, koja glasi:

$$1,357x + y = 19000.$$

Razlika između prve i druge jednačine nastala je usled nemogućnosti da se tačno očitavaju sitne veličine na grafikonu, koje su manje od osnovne grafičke razmere.

4. Algebarski proračun optimalnog kapaciteta u proizvodnji kancelarijskog nameštaja s dve promenljive i osam ograničenja

Fabrika istovremeno izrađuje furnirane kancelarijske stolove tipa A i furnirane vitrine za knjige i akta tipa B uz ograničene kapacitete:

	A komada	B komada
1) krojnog odeljenja za rezanu građu i ploče	13000 ili 17000	
2) krojnog odeljenja za furnir	12000 ili 18000	
3) mašinskog odeljenja za rendisanje	10000 ili 21000	
4) odeljenja za lepljenje i furniranje	11000 ili 19000	
5) odeljenja za oblikovanje i čišćenje	14000 ili 20000	
6) montažnog odeljenja	15000 ili 16000	
7) odeljenja za površinsku obradu	17000 ili 15000	
8) kapaciteta tržišta	13000 ili 9000	

Zadatak: Treba maksimalizirati ukupnu vrednost prozvodnje uz cenu stolova A 40000 din/kom. i vitrina B 35000 din/kom.

Analiza: 2 alternativne mogućnosti proizvodnje = 2 promenljive;

7 osnovnih ograničavajućih činilaca = kapaciteti pojedinih odeljenja;

1 dopunski ograničavajući činilac = kapacitet tržišta.

Određivanje strukturalnih jednacina prema osnovnim ograničenjima: S algebarske tačke gledišta novo u ovome principu u odnosu na prethodni je samo u tome, što je obim algebarskog rešavanja dosta dugačak. Potrebno je naime da se istraže sve kritične tačke, čije koordinate odgovaraju osnovama para jednačina u svima kombinacijama, da bi moglo da se sazna, ne predstavljaju li preostale jednačine daljnja ograničenja. Tek posle ovoga, i potpođe se ovim putem isključe sva nedozvoljena rešenja, može se odrediti optimalno rešenje.

Ovakva postupnost u rešavanju, s obzirom na veliki broj jednačina, najzgodnije je ako se vrši uz primenu elektronskih računskih mašina, jer mašinsko-računsko istraživanje svih kritičnih tačaka ne izaziva nikakvih teškoća ni s tačke gledišta radoobimnosti, ni s tačke gledišta utrošaka vremena, odnosno brzine izračunavanja.

Računanje bez elektronskih mašina je i radoobimno i sporo, pa ga mi, zbog ograničenog prostora, a s obzirom da je slično kao u prethodnom primeru, nećemo na ovome mestu vršiti.

Proračuni s tri ili više promenljivih odnosno za tri ili više proizvoda slični su kao i s dve promenljive, samo što se proračuni moraju vršiti s tri ili više jednačina. To znači da su ovakvi proračuni još radoobimniji i sporiji od proračuna sa dve promenljive.

Međutim, u praksi su i te kako korisna i ova obimna i spora proračunavanja, jer za utrošak vremena i rada za pojedine proračune jed-

noga ili dvojice stručnjaka od tri do deset dana, mogu da donesu preduzeću — putem iznalaženja optimalnih rezultata — milionske vrednosti u povećanju dobiti, odnosno u sniženju troškova proizvodnje.

Svi napred navedeni proračuni na prvi pogled mogu da izgledaju komplikovani i nedovoljno razumljivi. Ali, ako se u njih udubi s interesovanjem i razumevanjem, oni postaju i laki i razumljivi, pa prema tome i za praksu primenljivi, no uz uslov, da im se u preduzeću — zavisno od njegove veličine — posveti jedan, dva ili tri visokokvalifikovana stručnjaka odgovarajuće struke.

Na kraju treba naglasiti, da algebarski metod proračuna treba primenjivati samo u onim slučajevima, kada su u pitanju tri ili više promenljivih, odnosno tri ili više proizvoda, jer

je za ove proračune skoro nemoguća primena grafičkog metoda, dok je za dve promenljive i brži i lakši grafički metod linearog programiranja.

LITERATURA:

- 1) Akademija nauk SSSR, LINEINOE PROGRAMMIROVANIE, Moskva, 1961
- 2) GABR JAROSLAV: LINEINOE PROGRAMMIROVANIE, Moskva, 1960, (prevod sa češkog jezika);
- 3) GERČUK JAKOV: PROBLEMI OPTIMALNOG PLANIROVANJA, Moskva, 1961;
- 4) REINFELD N. i FOGEL U.: MATIMATIČESKOE PROGRAMIROVANIE, Moskva, 1960. (prevod sa engleskog);
- 5) VUJIČIĆ dr inž. LAZAR: LINEARNO PROGRAMIRANJE U DRVNO-INDUSTRIJSKIM PREDUZEĆIMA, Drvna industrija, Zagreb, broj 11—12/62. (str. 186—195).

ALGEBRAISCHES VERFAHREN DER LINEAREN PROGRAMMIERUNG IN HOLZINDUSTRIE-BETRIEBEN

— Der Verfasser bearbeitet in diesem Artikel — bezugnehmend auf seine frühere Veröffentlichung aus diesem Gebiete »Lineare Programmierung in Holzindustrie-Betrieben« (in der Nummer 11—12. ex 1962, S. 186—195 dieser Zeitschrift veröffentlicht) — theoretische Grundlagen der algebraischen Methode der linearen Programmierung.

Um dieser Verfahren verständlicher zu machen, vergleicht der Verfasser die Endergebnisse, die aus dem algebraischen und graphischen Verfahren resultieren. Dabei benutzt er dieselbe Folge der Auslegung und dieselben praktischen Beispiele.

Im Abschluss empfiehlt der Verfasser die praktische Anwendung des algebraischen Verfahren der linearen Programmierung bei der Lösung wirtschaftlichen, organisatorischen und Projektierungs-Problemen in den Holzindustrie-Betrieben, wenn drei oder mehrere Veränderliche, bzw. drei oder mehrere Artikel mit unendlicher Zahl der Begrenzungsfaktoren in Frage stehen, d. h. bei der Lösung jener Probleme, wo das graphische Verfahren der linearen Programmierung praktisch nicht anwendbar ist.

ISPRAVKE:

U radu »Linearno programiranje u drvnno-industrijskim preduzećima« od Dr-a Lazara Vujičića, objavljenom u »Drvnoj industriji« broj 11—12/1962 na str. 186—195, potkrale su se sledeće štamparske greške:

Strana 189, stupac II, red 17-ozdo — Stoji $P_6(4500; 3000)$ — Treba $P_6(4000; 3000)$

Strana 189, stupac II, red 14-ozdo — Stoji su — Treba bi;

Strana 191, stupac II, red 13-ozdo — Stoji $P_1 — P_4$ — Treba $P_1' — P_4'$;

Strana 191, stupac II, red 11-ozdo — Stoji 6000 — Treba 5000;

Strana 191, stupac II, red 11-ozdo — Stoji B. — Treba A.

Strana 191, stupac II, između 10 i 11-ozdo — Ispušten je ceo pasus: — Isto tako i varijacije na delu linije preobrazovanja $P_2 — P_5$ nisu celishodne, jer se na tržištu ne može plasirati više od 6000 garnitura soba tipa B.

Strana 193, stupac II, između 1 i 2-ozdo — Ispušten je ceo red: — proporcionalnosti vrednosnih koeficijenata za —

KOMPARATIVNO ISPITIVANJE ČETIRI UGLOVNA SPOJA IVERICA NA BAZI KUDELJNOG POZDERA

Danas se u našoj zemlji proizvodi cca 120.000 m³ ploča iverica, od toga 80.000 m³ na bazi drveta i 40.000 m³ na bazi lanenog i konopljeg pozdera. Dobra svojstva i pristupačna cijena znatno su utjecale na proširenje primjene iverica kao zamjene panel-ploča u proizvodnji namještaja. S druge strane povećanom primjenom iverica u proizvodnji namještaja osjeća se njihov utjecaj i na same oblike namještaja, kao i na konstrukcijska rješenja. Danas u modernom namještaju sve više prevladavaju velike ravne plohe, a to je baš ono što mirnoćom svojih površina omogućuju iverice.

Međutim, i pored ovog napredka još uvijek se osjeća otpor smjelijoj upotrebi ovih ploča u proizvodnji namještaja. Kao razlozi spominju se pitanja čvrstoće spojeva, površinska obrada pri postizavanju visokog sjaja, sposobnost držanja vijaka i čavala, te debljinsko bubreženje u poređenju sa svojstvima panel-ploča, koja su se do nedavno isključivo upotrebljavale u proizvodnji namještaja.

Svrha ovog rada je da prikaže neka svojstva ploča iverica na bazi kudeljnog pozdera, a s time u vezi i čvrstoću spojeva u odnosu na spojeve panel-ploča.

Na čvrstoću jednog spoja izrađenog iz iverice djeli se više faktora: čvrstoća na savijanje, čvrstoća raslojavanja, čvrstoća na vlak, volumna težina, oblik iverica, količina ljeplila, vlagu ploče pri izradi i ugradivanju spoja, način furniranja i strojevi na kojima se izrađuju.

Svi ovi faktori teško bi se mogli paralelno pratiti. S druge strane neki od njih su u međusobnoj ovisnosti. Na pr. čvrstoća na vlak kod ploča iverica je cca 60% od čvrstoće na savijanje, a čvrstoća na savijanje je ovisna o volumnoj težini, količini ljeplila i obliku iverica. Radi jasnoće u ovom ispitivanju su obuhvaćena samo dva svojstva, tj. čvrstoća na savijanje i čvrstoća raslojavanja da bi poslužili kao komparativni pokazatelji kvalitete spoja.

ZADATAK ISPITIVANJA

Komparativno istražiti čvrstoću 4 vrste uglovnih spojeva izrađenih iz nefurniranih ploča iverica na bazi kudeljnog pozdera, furniranih iverica na bazi kudeljnog pozdera i panel-ploča. Radi boljeg pregleda zadat je bio podijeljen:

I) Ispitivanje utjecaja volumne težine i količine ljeplila na čvrstoću savijanja i čvrstoću raslojavanja iverica iz kudeljnog pozdera. Određivanja optimalnog odnosa volumne težine i količine ljeplila za izradu opitnih ploča iz kojih će se izraditi uglovni spojevi radi poređenja sa spojevima iz panel-ploča u pogledu čvrstoće pri istoj vrsti opterećenja.

II) Izrada i ispitivanje četiri vrste uglovnih spojeva, izrađenih iz nefurniranih i furniranih ploča iverica na bazi kudeljnog pozdera i panel-ploča.

I. ISPITIVANJE UTJECAJĀ VOLUMNE TEŽINE I KOLIČINE LJEPILA NA ČVRSTOĆU NA SAVIJANJE I RASLOJAVANJE PLOČA IVERICA NA BAZI KUDELJNOG POZDERA, TE IZBOR NAJPOVOLJNIJEG ODNOSA

1) Sirovine i način izrade opitnih ploča

U proizvodnji iverica oblik iverica ima važnu ulogu i utječe na mnoga svojstva ploče. U proizvodnji iverica od drveta može se izborom strojeva za iverice i njihovim podešavanjem dobiti iverje čiji će oblik u mnogom odgovarati zahtjevima proizvodnje. To nije slučaj kod kudeljnog pozdera. Ovdje smo u izradi

iverja ograničeni na forme pozdera, koje se dobiju na lomilicama, gdje se izlomljena stabljika (pozder) odvaja od vlastake koje je u toj preradi prvostepeni produkt. Ovako dobiveni pozder na lomilicama ima neravne plche i slijedeće dimenzije:

	(sred. vrijednost)		
dužina	4,3	(20,0)	40,6 mm
širina	0,6	(2,7)	4,5 mm
debljina	0,2	(2,7)	3,2 mm

Radi ujednačenosti oblika iverja pri izradi opitnih ploča, kudeljni pozder je usitnjen na mlinu čekićaru tipa »Alpina« s otvorima sita 3 × 15. Na ovaj način dobiveno je usitnjeno iverje slijedećih dimenzija:

Procenatalno učesće %	Duljina			Debljina			Širina		
	donja gran.	donja gran.	donja gran.	sred. vrij.	sred. vrij.	sred. vrij.	gor. granica	gor. granica	gor. granica
51	7,0	9,0	14,0	0,2	0,8	1,8	1,0	1,5	3,5
22	6,0	7,0	9,0	0,2	0,8	1,8	0,8	1,0	2,5
18	4,0	5,0	6,0	0,2	0,8	1,8	0,8	1,0	2,5
9	2,0	3,5	4,0	0,2	0,7	1,5	0,8	1,0	2,5

Kao vezno sredstvo upotrebljeno je 55% ureformaldehidno ljeplilo uz dodatak 4% katalizatora. Ljeplilo je nanešeno na iverje u diskontinuiranom mješaću DNL-800 »Belišće«.

Sve opitne ploče prešane su kao jednoslojne ploče u 6-etažnoj hidrauličnoj preši »Belišće« s konačnim dimenzijama poslije obrezivanja i brušenja 120 × 240 cm i 20 mm debljine. Vrijeme prešanja iznosilo je 25 min, kod temperature 140°C i pritiska 20 kg/cm². Konačna vlagu opitnih ploča poslije klimatiziranja iznosila je 6,2...6,8...7,4%.

2) Utjecaj volumne težine na čvrstoću na savijanje i čvrstoću raslojavanja.

U proizvodnji iverica iz drva srednje teške iverice, podesne za proizvodnju namještaja, imaju volumnu težinu 560–620 g/cm³. Ukoliko se proizvode iz mekih vrsta drva, volumna težina im je nešto veća od volumne težine izvorne sirovine.

Da bi se ustanovila volumna težina iverica na bazi kudeljnog pozdera podesna za proizvodnju namještaja, te koliko je cna u tom slučaju viša od volumne težine izvorne sirovine-pozdera, izvršeno je njenje mjerjenje.

Volumna težina pozdera iz koga su radene opitne ploče ustanovljena je na volumometru tipa A. J. Amssler & Co. Ustanovljena je slijedeća volumna težina:

Volumna težina u prosušenom stanju kod 9,8% vlage 278...308...360 g/cm³.

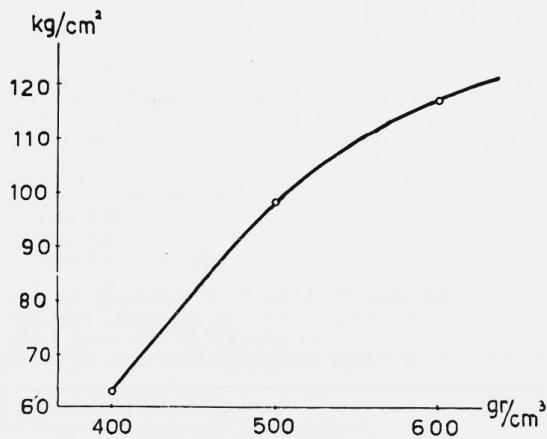
Volumna težina u apsolutno suhom stanju 262...279...298 g/cm³.

Na osnovu proračunate volumne težine pozdera, koja je dosta niska, te podataka o volumnoj težini iverica iz mekog drva za stolarske ploče, uzeta kao početna volumna težina opitnih iverica iz pozdera 400 g/cm³.

Za ispitivanje su bile izrađene po dvije probne ploče s volumnim težinama 400, 500 i 600 g/cm³. U svim probnim pločama dodato je 8% ljeplila računato na apsolutno suhi pozder.

Dijagram 1

Čvrstoća na savijanje u ovisnosti od volumne težine

Dijagram 2

Čvrstoća na raslojavanje u ovisnosti od volumne težine

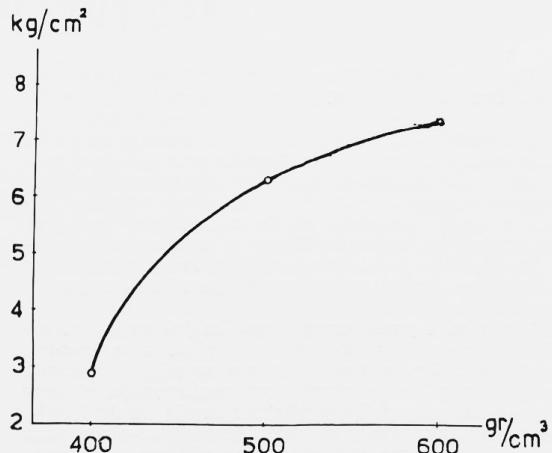

Tabela 1

Čvrstoća na savijanje u ovisnosti od volumne težine

Vol. težina kg/m³	Broj probe	kg/cm²		
		Donja granica	Aritm. sredina	Gornja granica
400	20	46,2	60,3	80,5
500	20	80,6	99,6	120,9
600	20	97,4	117,5	159,0

Dijagram 1 i tabela 1 prikazuju tok krivulje i dobivenе vrijednosti za čvrstoću na savijanje u ovisnosti od volumne težine. Iz njih se može zaključiti, da se volumna težina ploča iverica na bazi kudeljnog pozderca treba kretati od 500—600 g/cm³, jer se u tom području dobivaju vrijednosti koje se preporučuju za iverice u proizvodnji namještaja.

Tabela 2

Čvrstoća na raslojavanje u ovisnosti od volumne težine

Vol. težina kg/m³	Broj probe	kg/cm²		
		Donja granica	Aritm. sredina	Gornja granica
400	20	2,1	2,9	4,2
500	20	4,9	6,3	7,2
600	20	6,9	7,4	9,5

Na dijagramu 2 i tabeli 2 prikazan je tok krivulje i vrijednosti dobivene za čvrstoću na raslojavanje u zavisnosti od volumne težine. Iz dobivenih rezultata vidi se, da tek kod volumne težine 500 g/cm³ pa na više dobivamo povoljne rezultate čvrstoće raslojavanja.

2) Utjecaj količine ljepila na čvrstoću na savijanje i čvrstoću raslojavanja.

Za ovo ispitivanje bile su izradene po dvije probne ploče s 40; 6,0; 8,0 i 10,0% ljepila. Volumna težina probnih ploča u svim slučajevima bila je 500 g/cm³.

Na dijagramu 3 i tabeli 3 prikazan je tok krivulje i dobivene vrijednosti čvrstoće na savijanje u zavisnosti od različitog sadržaja ljepila. Iz dobivenih rezultata može se zaključiti, da kod 8—10% dodanog ljepila ploče odgovaraju zahtjevima za proizvodnju namještaja.

Na dijagramu 4 i tabeli 4 prikazan je tok krivulje i dobivene vrijednosti čvrstoće na raslojavanje. Ovdje se još uočljiv je primjećuje utjecaj količine ljepila na čvrstoću raslojavanja. Iz toka krivulje može se pret-

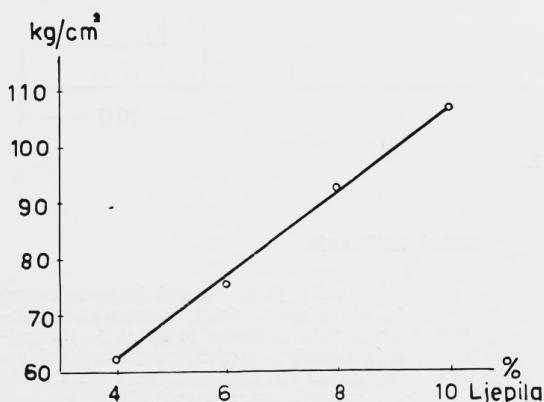
Tabela 3

Čvrstoća na raslojavanje u ovisnosti od količine ljepila

Količina ljepila %	Broj probe	kg/cm²		
		Donja granica	Aritm. sredina	Gornja granica
4	20	2,1	3,3	4,2
6	20	3,9	4,6	6,1
8	20	5,7	6,2	6,8
10	20	6,2	6,9	7,5

Dijagram 3

Čvrstoća na savijanje u ovisnosti od količine ljepila

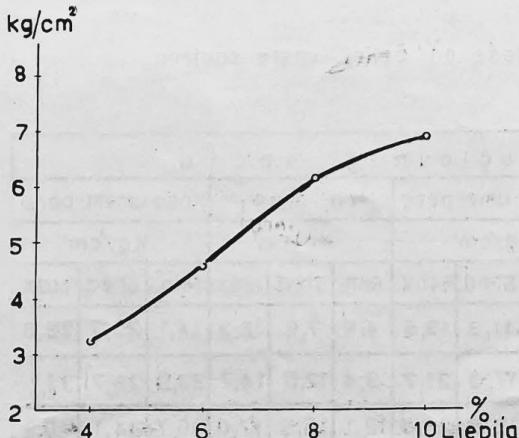
Tabela 4

Čvrstoća na savijanje u ovisnosti od količine ljepila

Količina ljepila %	Broj probe	kg/cm ²		
		Donja granica	Aritm. sredina	Gornja granica
4	20	52,8	60,2	80,5
6	20	64,6	75,1	93,6
8	20	80,6	92,6	120,9
10	20	89,3	105,4	148,0

Dijagram 4

Čvrstoća na raslojavanje u ovisnosti od količine ljepila

postaviti, da bi čvrstoća na raslojavanje povećanjem procenta dodanog ljepila rasla do tačke u kojoj bi čvrstoća lijepljenih spojeva među pozderom bila veća od čvrstoće samog pozdera na poprečno kidanje. Kod dodavanja 8–10% ljepila, ploče odgovaraju zahtjevima za proizvodnju namještaja.

Zaključak

Iz naprijed iznesenih podataka može se zaključiti, da su volumna težina i količina veznog sredstva odlučni faktori u proizvodnji iverica na bazi kudeljnog pozdera, jer se oblik i veličina iverica ne može dovoljno široko podešavati.

U pogledu volumne težine iverica iz kudeljnog pozdera, iste trebaju imati znatno veću volumnu težinu od izvorne sirovine. Volumna težina pozdera u prosušenom stanju iznosi 308 kg/m³, dok ploče daju zadovoljavajuće rezultate tek u intervalu 500–600 kg/m³. Ustanovljivanje gornje granice, do koje se smije ići sa volumnom težinom iverica na bazi pozdera nije bilo zadatko ovog ispitivanja.

Kvalitetne i dobre iverice iz pozdera za potrebe proizvodnje namještaja treba raditi s 8–10% ljepila i volumnom težinom 500–600 kg/m³.

II) IZRADA I ISPITIVANJE UGLOVNIH SPOJEVA**a) Sirovina**

Na osnovu dobivenih rezultata u prvom dijelu ovog ispitivanja izrađene su dvije ploče iverice na bazi kudeljnog pozdera slijedećih svojstava:

Volumna težina	550 g/cm ³
Čvrstoća na savijanje	107,0 kg/cm ²
Cvrstoća na raslojavanje	7,1 kg/cm ²
Vлага	8 %
Debljina	20 mm
Format	120 × 240 cm
Sadržaj ljepila	8%

Iz ovih ploča izrađeni su nefurnirani i furnirani uglovni spojevi. Za izradu furniranih spojeva upotrebljeno je bukov furnir 0,8 mm debljine.

Za izradu uglovnih spojeva iz nefurnirane panel-ploče upotrebljena je ploča slijedećih svojstava:

Volumna težina	499 g/cm ³
Vлага	7,6 %
Debljina	20 mm
Format	120 × 240 cm
Srednjica	smreka
Slijepi furnir bukov debljine	2,5 mm

b) Izrada spojeva

Prije izrade spojeva sve optine ploče su obrezane u širini 15 cm. Zatim su iz njih izrezane trake 10 cm široke. Po cijeloj dužini iz dvije trake napravljen je jedan uglovni spoj, a zatim prerezan na širine od 5 cm. Na sl. 1 prikazane su dimenzije i tipovi probnih uglovnih spojeva, i to:

- a) uglovni poluator,
- b) uglovni spoj na ravno umetnuto pero,
- c) uglovni spoj na okrugli čep,
- d) uglovni spoj na koso umetnuto pero.

Prema tome svaki probni spoj imao je dimenzije:

Dužne stranice spoja 10 cm

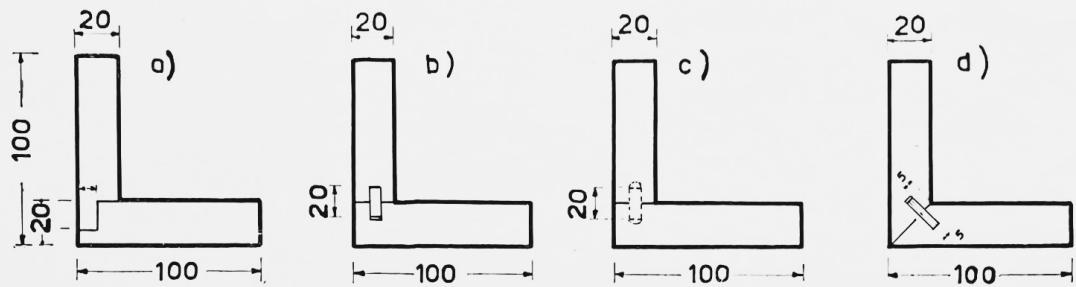
Širina spoja 5 cm

Debljine:

Iz nefurnirane iverice 20,0 mm

Iz furnirane iverice 21,6 mm

Iz nefurnirane panel-ploče 20,0 mm

Slika 1.

Svi uglovni spojevi izrađeni su na istim strojevima, a slijepljeni glutinskim ljepilom.

Pri izradi uglovnih spojeva na okrugli čep vodilo se računa da čep bude postavljen u sredinu spoja. Čeovi su radeni iz bukovine promjera 8 mm.

Za izradu pera upotrebljena je šper-ploča iz bukovine debljine 5 mm.

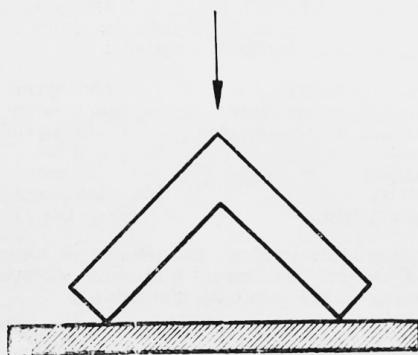
c) Metod ispitivanja

Svi probni spojevi ispitani su pod istim uslovima naprezanja, da bi se mogli dobiti komparativni podaci. Metod ispitivanja prikazan je na sl. 2. Na univerzalnom stroju »Amsler» spojevi su postavljeni pri ispitivanju tako, da se stranicama oslanjaju na tvrdo uporište, dok je opterećivan sam spoj.

Pri izboru ove metode nastojalo se primijeniti jedno od naprezanja, kojem su spojevi u namještaju izloženi pri upotrebi ili transportu.

Otpor spojeva koji se pojavljuje pri ovakvom opterećenju kombinacija je čvrstoća opitne ploče na savijanje, na vlak i na raslojavanje.

Kako površina sljepljivanja pojedinih uglovnih spojeva nije jednaka, a teško bi je bilo izračunati u odnosu na sile koje pri ispitivanju direktno na njih djeluju, dobiveni rezultati nisu preračunati na jedinicu površine sljepljivanja u spoju. Radi jednostavnosti prikazivanja čvrstoće spojeva podaci o sili kod koje je došlo do loma preračunati su na dužni centimetar uglovnog dijela spoja. Na ovaj način dobivene su samo komparativne veličine, koje treba da prikažu razliku u čvrstoći nefurniranih i furniranih ploča iverica na bazi kudeljnog pozdera u odnosu na nefurnirane panel-ploče, tj. čvrstoću uglovnih spojeva izrađenih iz njih ispitanih pod istim uslovima.

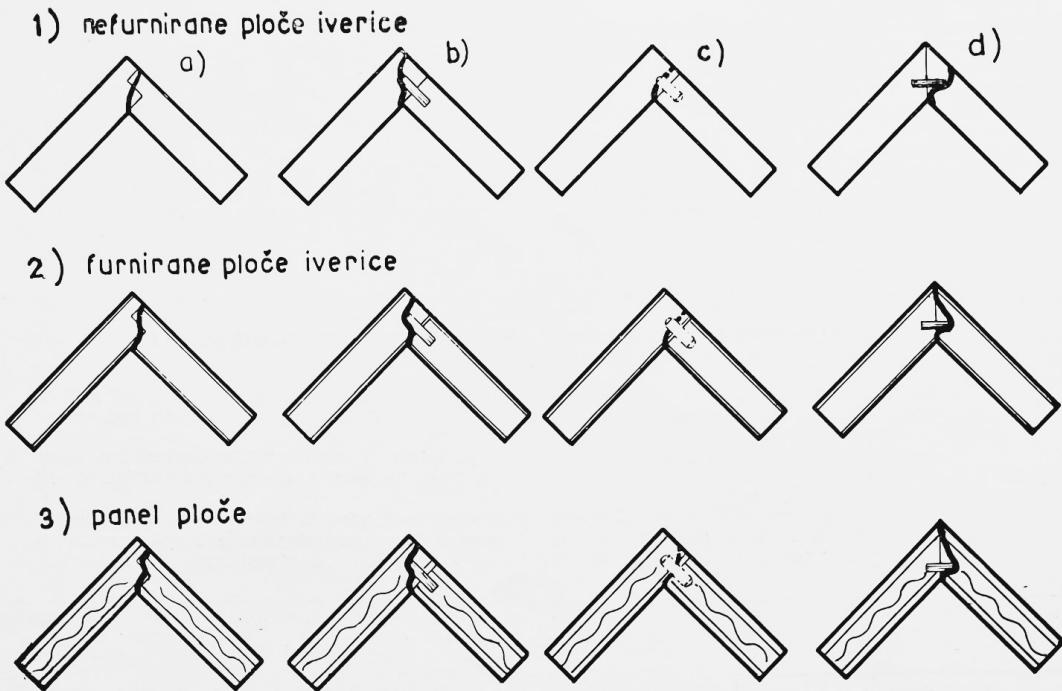

Slika 2.

Tabela 5

Podaci komparativnog ispitivanja čvrstoće na četiri vrste spojeva

Materijal za izradu spoja	Broj uzorka	Vrsta uglovnog spoja											
		Poluutor			Ravno umeđ.pero			Na čep			Koso umeđ. pero		
		kg/cm ²			kg/cm ²			kg/cm ²			kg/cm ²		
		Min.	Sred.	Max.	Min.	Sred.	Max.	Min.	Sred.	Max.	Min.	Sred.	Max.
Nefurnirana iverica	20	2,6	7,6	13,3	7,4	11,3	13,6	4,9	7,9	12,3	14,1	20,7	26,8
Furnirana iverica sa 0,8 mm deb.fur.	20	6,3	12,9	23,2	12,9	17,3	21,7	9,4	12,6	14,7	23,9	28,7	34,1
e Panel ploča	20	12,6	14,7	18,1	11,5	19,6	26,6	13,1	15,5	17,0	30,7	34,1	40,8

Slika 3.
Prikaz karakteristične linije loma u momentu kidanja
ispitivanih uglovnih spojeva

a) Uglovni poluutor

Linija loma karakteristična je za sva tri spoja. U momentu kidanja stranice spoja odvajale su se skoro neoštećene. Minimalno kidanje iverja odnosno vlaknaca kod panel-ploča zapaženo je na sučeljima. Kod furniranih ploča iverica i panel-ploča u donjem sučelju linija loma ide po furniranom dijelu. Samo na nekim uzorcima došlo je do djelomičnog kidanja tog furnira.

Ovaj spoj pokazao je najslabije rezultate.

Spoj iz nefurniranih iverica je cca 49% slabiji od spoja panel-ploče, a spoj iz furnirane iverice samo 13%.

b) Uglovni spoj s ravno umetnutim perom

Linija loma karakteristična je za sva tri spoja. Do skidanja spoja dolazio je na strani koja stoji okomitno na umetnuto pero iz šper-ploče. Vanjski furnir umetnutog pera djelomično se kidao i ostajao na pokidanoj strani spoja.

U odnosu na spoj s poluutorom dobivene su za cca 30—40% veće vrijednosti.

Spoj iz nefurniranih iverica je cca 44% slabiji od spoja iz panel-ploče, a spoj iz furnirane iverice samo 12%.

c) Uglovni spoj na čep

Linija loma je karakteristična za sva 3 spoja. Strana spoja okomita na čep obično se odvajala skoro neoštećena, osim na dijelu čepa gdje je kod ploča iverica i furniranih i nefurniranih došlo do kidanja rupe. Kod spoja iz panel-ploče rupa je bila samo djelomično oštećena.

U odnosu na spoj s poluutorom dobiveni su približno isti rezultati.

Spoj iz nefurniranih iverica je cca 49% slabiji od spoja panel-ploča, a furniranih samo cca 19%.

d) Uglovni spoj na koso umetnuto pero

Linija loma kod svih spojeva išla je u donjem dijelu površinom lijepljenja, zatim jednim dijelom po umetnutom peru iz šper-ploče, gdje je dolazio do kidanja vanjskih furnira. U dalnjem toku kod nefurniranih spojeva iz iverica linija loma išla je najkrćim putem prema površini ploče, tj. na onoj stranici, koja je greškom izrade imala veći žlijeb za umetanje pera. Kod spojeva iz furniranih iverica i panel-ploča linija loma poslije djelomičnog kidanja furnira na peru i kidanja jednog dijela ploče vraćala se na površinu sljepljivanja spoja.

U odnosu na spoj s poluutorom dobivene su vrijednosti cca 2,5 puta veće.

Spoj iz nefurnirane iverice je cca 40% slabiji od spoja iz panel ploče, a furnirane cca 17%.

ZAKLJUČAK

Iz dobivenih rezultata može se zaključiti:

1. Uglovni spojevi iz nefurniranih iverica na bazi kudeljnog pozdera slabiji su u odnosu na spojeve iz panel-ploča za cca 40—50%.

2. Uglovni spojevi iz furniranih iverica na bazi kudeljnog pozdera neznatno su slabiji od spojeva iz panel-ploča tj. 12—19%.

3. Deformacije u momentu kidanja spojeva imaju približno istu liniju loma. Kod spojeva iz furnirane iverice na bazi kudeljnog pozdera u odnosu na spojeve iz panel-ploče, ona ima skoro isti tok.

Ovi podaci vode nas općem zaključku, da se uglovni spojevi iz iverica na bazi kudeljnog pozdera mogu izradivati na isti način kao i kod panel-ploče. U pogledu manipulacije i obrade ovih iverica potrebna je veća pažnja pri strojnoj obradi i sastavljanju spojeva. Međutim kada je spoj već ugraden u odgovarajući pro-

izvod, onda u pogledu njegove čvrstoće nema bitnih razlika u odnosu na spoj iz panel-ploče.

LITERATURA:

- 1) Dr J. KRPAN: Industrija furnira i ploča, Zagreb 1961.
- 2) F. STEMSRUD: Eine orientierende Untersuchung wie die norwegische Birke sich als Rohstoff für Holzspalplatten zur Möbelherstellung eignet.

COMPARATIVE INVESTIGATION ABOUT FOUR CORNER-JOINTS WITH HEMP SHIVES BASED PARTICLE BOARD

In the first part the field of investigation was the effect of the influence of density (400, 500 : 600 kg/cm³) and the quantity of the urea-formaldehyde resin on the bending strength and on the cross-tensile strength of particle board from the hemp shives.

In the second part the investigation was about four kinds of corner-joints under the same condition, worked out from non-veneered particle board from hemp shives, veneered particle board from hemp shives and blockboard.

Results give a conclusion that the joint of nonveneered particle board from hemp shives is lower about 40—50% than the joint of the blockboard. By veneered particle board from hemp shives the strength of the joint is lower only for 12—19% than at blockboard

Novi pronašlačci

ISTINA O STAPAJU OD 700 MM

Poznati švedski stručnjak za pitanja pilanske prerade drva, I. Wiklund, izvršio je u jednoj finskoj pilani analizu piljenja da se uvjeri o veličinama pomaka i efektu modernih finskih jarmača »KARHULA« i da općenito usporedi rad finskih pilana sa švedskim.

Pilana u kojoj su vršene analize opremljena je s tri proizvodne linije sa po jednim parom jarmača i ostalim strojevima koji su već uobičajeni kod prerade na pilanama u Skandinaviji. Veličina stapaja jarmača iznosi je 700 mm, svijetli otvor 500, 500 i 600 mm, a broj okretaja 340, 360 i 360 u min. Studij rada vršen je u veljači kod temperature o —5 do —10°C. Upotrebljavane su pile debeline 2,4 mm s razvrakom zubača 25 mm i visinom zubača 17 mm. Proširenje zubača izvršeno je stlačivanje i iznosi je 0,7 i 0,8 mm.

Neki najinteresantniji podaci izvršene analize pokazani su u tabeli I:

TABELA 1

Mjereni elementi	Jedinica	Promjer trupaca (cm)		
		15	19	21
Otvor jarmača	mm	500	500	600
Prosječni pomak	mm	58,8	51,6	49,0
Nominalno vrijeme rada	%	100	100	100
Efektivno vrijeme	%	96,9	77,0	95,5
Neproduktivno vrijeme	%	3,1	23,0	4,5
Razmak među trupcima	%	1,0	4,32	1,4
Drvo između pila	%	1,8	5,05	—
Piljenje stranih predmeta	%	—	8,10	2,5
Ostali gubici	%	0,3	5,53	0,6
Broj trupaca nominalno vrijeme	kom	220	179	172
Broj trupaca efektivno vrijeme	kom	237	213	172

Na bazi prosječne dužine trupaca (oko 5 m) i poznatog promjera te iskorišćenja, koje iznosi za promjer od 15 cm — 63%, od 19 cm — 66% i od 21 cm — 68%, izlazi slijedeća količina proizvedene piljene grade:

trupci promjera 15 cm — 13,8 m³/sat

trupci promjera 19 cm — 17,3 m³/sat

trupci promjera 21 cm — 22,2 m³/sat

ili prosječno oko 17,7 m³/sat. Ovaj je efekt za oko 40—50% veći od maksimalnih efekata u Švedskoj.

Radi uspoređenja autor donosi tabelu pomaka u Finskoj i Švedskoj. Ova su upoređenja moguća obzirom da se broj okretaja kod jarmača u obe slučaju najčešće kreće u granicama od 330 do 360 u minutni.

Tabela pomaka za jarmače sa stupnjem od 700 mm

Promjer trupaca u cm	mm/okretaja	
	Finska	Švedska
15	60	45
19	54	40
21	50	35

Iz analize dobijenih rezultata zaključuje se, da je povećanje efekta na jarmačama u Finskoj omogućeno iz slijedećih razloga:

— povećanje stupaja sa 600 na 700 mm donosi povećanje efekta za 17%;

— povećanjem pritiska gornjih valjaka procjenjuje se povećanje efekta za 8—10%;

— primjena zubača proširenilih stlačivanjem umjesto razvlačanjem daje daljnjih 10% povećanja efekta;

— manjim razmakom između čela trupaca povećava se efekt za još oko 3—5%.

Sve ovo pokazuje da navedeni elementi daju ukupno 38 do 42% veći efekt rada finskih jarmača.

Prema pisanju časopisa Sörtryck ur Sagbladet br. 23 — 1961

Mi čitamo za Vas

U ovoj rubriči donosimo pregledi važnijih članaka, koji su objavljeni u najnovijim brojevima vodećih svjetskih časopisa s područja drvne industrije. Zbog ograničenog prostora ove preglede donosimo u veoma skraćenom obliku. Međutim, skrećemo pažnju čitaocima i pretplatnicima, kao i svim zainteresiranim poduzećima i licima, da smo u stanju na zahtjev izraditi cijelokupne prijevode ili fotokopije svih članaka, čiji su prikazi ovdje objavljeni. Cijena prijevoda je 15.000 Din po autorskom arku (t. j. 30.000 štampanih znakova), a fotokopija formata 18 × 24 Din 300 — po stranici. Za sve takve narudžbe i informacije izvolite se obratiti na Uredništvo časopisa ili na Institut za drvno-industrijska istraživanja — Zagreb, Gajeva 5/V.

OPĆENITO

20. — O upotrebi elektronskih računala (Effective use of a computer), B. C. Borden, Forest products journal, Madison, br. 12 (1960), str. 636—639, 7 sl.

Elektronsku se računala mnogo razvila po konstrukciji, načinu i opsegu primjene. Moderni aparati ove vrste nisu više samo računarski mehanizmi i strojevi za rješavanje specijalnih matematičkih funkcija već i mnogostručna pomagala u industriji i u naučnom istraživanju. Autor navodi primjer upotrebe naročito u cilju, da bi jače podvukao važnost ispravnog programiranja. Taj je postupak opisan u tančine a zatim je funkcioniranje samog stroja prikazao jednostavno i shematski. Radovi, za čije posvrsavanje kod uobičajenih načina treba nekoliko tijedana, ovaj stroj svršava za nekoliko desetaka minuta.

3. — FIZIKA

30. — O prirodoj trajnosti nekih egzota (Von der natürlichen Dauerhaftigkeit einiger Überseeholzer), A n o n y m u s, »Holz-Zentralblatt« Stuttgart, br. 130 (1962), str. 2083—2084.

Prirodno se trajanje zasniva na sadržini zaštitnih tvari kao što su alkaloidi u greenheart i iroko-drvu, trijeslovine u quebracho-drvu i slično. U raspravi se iznose podaci o mnogostručnim primjenama slijedećih naročito trajnih vrsta egzota: tiktovina, jarrah karni, blue, gum, ebanovina, palisander, jacaranda, green-heart, guayacan, purpleheart, bruinheart, mora, amaranth, pock-drvo, quebracho, zapadno indijska šimširovina, pitch-pine, hickory, cornel persimmon, iroko, bongossi, afrormosia, padouk i dr.

33. — Utezanje i bujanje drveta djelovanjem hladnoće (Schwinden und Quellen des Holzes durch Kälte), H. Kübler, »Holz als Roh- und Werkstoff« Berlin, br. 9 (1962), str. 364—368, 5 sl.

Promjene dimenzija kod drveta, uvjetovane temperaturom ispod ledišta. Kod eksperimentata su bukovi uzorci izloženi najprije hlađenju a zatim zagrijavanju. Pritom, su se ukazale znatne promjene u dužini mimo termičkih kontrakcija i rastezanja. Kod temperature se ispod ledišta smrzava voda u staničnim prostorima, uslijed čega nastupa utezanje. Drvo se uteže zajedno sa snižavanjem temperature sve do blizu — 55°C. Prilikom zagrijavanja nastupa ponovno bujanje (histerez). Teorija o kapilarnoj kondenzaciji za drvo nije dokazana, jer su nedostajali simptomi smrzavanja vode u samim staničnim stjenkama.

6. — KEMIJSKA UPOTREBA DRVA

61. — Proizvodnja celuloze iz duglazijevine po magnefit-metodi (Magnefite pulping of Douglas-fir), R. M. Samuel, Forest products journal, Madison, br. 3 (1961), str. 119—121, 1 sl. 2 tab.

Već se preko dva decenija nastoji povećati rentabilnost dobivanja celuloze po sulfitnom postupku. U tom je cilju i poduzeće »Weyerhaeuser Timber Company« predložio postupak na bazi magnesium-bisulfita, koji se radi toga i naziva »magnefit-metoda«. Kod ove se primjenjene kiselinske razlikuju od onih u Ca-bisulfitnom postupku time što ne sadrže suvišnog SO₂ pa zbog toga imaju i veću pH-vrijednost. U sjeverozapadu se USA kod ove metode iskoristuju i pilanski otpaci duglazije, što je donijelo pojedinjenje proizvodnje od 10 dolara po toni celuloze.

63.2 — Odnosi između veličine iverja i sadržaja na ljepili s jedne strane te mehaničkih svojstava i dimenzionalne stabilnosti s druge strane (Relationship of flake size and resin content to mechanical and dimensional properties of flake board), P. W. Post, »For. Prod. Journal«, Madison USA, br. 1 (1961), str. 34—37, 7 sl. 4 tab.

Autor je izvršio istraživanja mehaničkih svojstava na uzorku iverice s razno dugačkim, razno debelim iverjem i s raznolikom množinom ljepila. Rezultati, koje autor objavljuje, pokazuju, da na čvrstoću savijanja i na ukočenost ima odlučan utjecaj omjer između duljine i debljine iverja. Nanos se ljepila primjećuje kod čvrstoće na vlast, gdje inače ostali faktori vrše kombinirani upliv. Dužinski stabilitet u klimatskemu između 50 i 90% relativne zračne vlage zavisi od obiju dimenzija iverja. Debljinski stabilitet ne podleži utjecaju veličine iverja sve dotle, dok je debljina manja od 0,3 mm. S praktičnog je dakle gledišta moguće poboljšati kvalitete ploče putem povećavanja dužine iverja. Nasuprot tome povećavanje debljine iverja donosi doduše sa sobom izvesne štednje na ljepilu ali i nedostatke na stabilnosti kod osciliranja vlage.

63.2 — Primjena visokotemperaturnih nosioca topline kao put k intenzifikaciji procesa prešanja kod proizvodnje iverica (Primjenie vysokotemperaturnykh teplonositeley — put intensifikacii processa presovaniya struečnykh plit), G. M. Švarcman, »Derevoobrabatyvajuščaja promyšlennost«, Moskva, br. 12 (1961), str. 9—10, 7 sl.

Intenzifikacija se procesa prešanja može vršiti na 2 načina: pomoću modifikacije primjenjenih smola i pomoći skraćivanja vremena grijanja ploča pregrajavanjem mase iverja ili pak prešanjem temperature presnih pločica. Za nosioca topoline se preporuča dito-luilmelan. Povećanjem se temperature presnih pločica od 140° na 200°C skraćuje vrijeme prešanja za 65—70%. Termički postojana fenol-formaldehidna smola ništa ne umanjuje čvrstoću ploča iverica.

63.2 — Ubrzana metoda proizvodnje lakih iverica (Uskorennyj metod izgotovlenija lekkih struečnykh

plit), V. M. Hrulev — F. T. Tjurikov, »Derevoobrabatyvajuća promyšlennost«, Moskva, br. 12 (1961), str. 15—16, 2 sl.

Iverice iz borovih strugotina i grubog iverja od piljenja imaju volumen težinu manju od 450 kg/m^3 . Proizvodnja: Prethodno zguščavanje pomoću specijalne naprave u nezagrijanoj jednoetažnoj preši, strvnjavanje ljeplila (formaldehidne smole). Vrijeme grijanja 3—3,5 min. Snaga generatora $1,25 \text{ W/cm}^2$. Proizvedene iverice po čvrstoći ne zaostaju za izolacionim vlaknaticama.

63,3 — Vlaknasto-iveraste ploče (Voloknist-stružečne plitve), A. D. Šapiro — S. G. Rozinova, »Derevoobrabatyvajuća promyšlennost«, Moskva, br. 3 (1962), str. 6—8, 5 sl. 3 tab.

Proizvodnja vlaknasto-iverastih ploča (mokri postupak) iz 30% obične defibratorske mase i 70% otpadnog iverja. Prethodno sušenje nije potrebno. Sve se cestale faze rada odvijaju jednakom kretkom proizvodnje ploča iverica. Prednosti su kod ove produkcije: jednostavni tehnološki proces, štednja na sirovinama i na ljeplilima. Čvrstoća na savijanje se kreće u granicama $162 - 208 \text{ kg/cm}^2$, primanje vode za 24 sata 34,4%.

7. — ZAŠTITA I SUŠENJE

70. — Mikroanalitičko određivanje bora u zaštitnim sredstvima i u drvetu (Mikroanalytische Bestimmung von Bor in Holzschutzmitteln und Holz), H. Silbernagel — E. Anton, »Holzforschung und Holzverwertung« Wien, br. 4 (1962), str. 69—71.

Borna se kiselina može uz ostale sastojke vrlo lako i jednostavno ustanoviti koliko u zaštitnim sredstvima toliko i u samom drvetu. U najviše se slučajeva kiselina titrira s lužinom bez ujigika ili se pak mala količina bora utvrdi kalorimetrički. Da bi se bor mogao uz fluor, arsen i krom ustanoviti i mikrometrički, potrebno je da se bor pomoću destilacije odijeli kao ester i potom ustanovi fotometrički. Za ovu je svrhu potrebna koncentracija od najmanje 20 HgBO_3 otopine. Omjer težina i stranih soli iznosi 1 : 100.

72,2. — Zaštita drveta protiv štetnika u morskoj vodi (Protection against marine borers), A n o n y m u s, »Wood«, London, br. 9 (1962), str. 378, 2 sl.

Kratki izvještaj o novoj zaštitnoj metodi protiv napadanja štetnika Teredo i Limnoria. Kod ove se metode drvo prevlači s tzv. »Cascover«-nylon prevlakom. Eksperimentalni materijal: 6 zračno suhih proba, od kojih su 4 probe bile zaštićene pomoću nylona a dvije su ostale nezaštićene. Izvedba pokusa: Na okvir iz greenhearta (*Ocotea rodiae*) postavljene su 4 zaštićene i 2 nezaštićene probe, zatim izložene napadaju u dubini od 1,25 m i potom nakon jedne godine podvrgnute ispitivanju pomoću rentgenskih zraka. Rezultati su po kazali, da zaštićeni uzorci uopće nisu bili napadnuti, dok su nezaštićeni pretrpjeli znatna oštećenja.

75. — Novi razvoj u sušenju i uskladištanju piljene grade (A new look at the treatment and seasoning of lumber) C. Smith, South. Lumberman, Nashville USA, br. 2507 (1961), str. 26—28, 3 sl.

Prirodno sušenje ima povrh dugog procesa još i drugih nedostataka (dekoloracije, pukotine, izbacivanja i sl.). Bitni udio u štetama imaju klimatske promjene, insolacija i poslijep gljivične infekcije. Autor na temelju svojih pokusa iznosi naročiti postupak zračnog sušenja, kojim se u velikom dijelu uklanjuju nedake dosadanjih metoda (Fan-air-system).

75,2. — Napredak u sušenju drveta, razvoj u 1960. godini. (Progress in wood drying — 1960), E. L. Elwood, Forest products journal, Madison, br. 2 (1961), str. 55—66, 4 sl.

Prikaz donosi iscrpan pregled radova o sorpciji i difuziji, koje čine fizikalne osnove sušenja, zatim pojave naprezanja i kolapsa. Nakon kratkog uvoda o prethodnom postupku autor analizira napredak u pojedinim metodama sušenja (prirodno sušenje, ubrzano prirodno sušenje, nadalje sušenje u vrucim otopinama i uljima te napokon centrifugalno i visokofrekventno sušenje). Na kraju je evidentirana vrlo opsežna literatura

76. — Vitlanje kladarski (Sticking from saw), H. P. Howard, Wood, London, br. 4 (1961), str. 164—165, 4 sl.

Premda u Engleskoj stalno raste import piljene grude listača, još se uvijek moraju piliti znatne količine domaće i afričke oblovine u kladarke za potrebe industrije namještaja. Ovaj se sortimenat još uvijek mnogo traži unatoč toga, što ubočajeno vitlanje iziskuje veće izdatke nego kod prizmiranih piljenica. Radi toga autor stavlja prijedlog, da se slaganje kladarki vrši odmah uz samu pilu (redovno se radi tračna pila za trupce). To doduše traži ručni rad kao i kod ubočajenog vitljanja, ali se ipak pojedini komad samo jednamput uzima u ruke i onda odvozi na skladište, gdje se slaze u veće složajeve. Na sličan se način mogu izvoditi i šarže za sušenje kod upotrebe komornih sušara. Kao prevozna sredstva dolaze u obzir kranovi ili traktori viljuškari

76. — Primjena traktora viljuškara u pilanskom pogonu (Der Einsatz des Gabelstaplers im Sägewerk), E. Wihr, Holz-Zentralblatt, Stuttgart, br. 85 (1961), str. 1315—1316, 7 sl.

Opažanja u radu traktora viljuškara za vrijeme od jedne godine na skladištu piljene grude u pilanskom pogonu kapaciteta oko 17.000 m^3 piljene grude godišnje. Polazeći od izbora tipa traktora (2,5 t nosivosti) autor dalje obrađuje raspodjelu prostora, utvrđivanje prometnih linija, mjesta za postavljanje vitlova i tehniku slaganja

76. — Ustede na radnom vremenu kod slaganja pakreta za vještačko sušenje (Making kiln sets with less man hours), V. Serry, Wood, London, br. 5 (1961), str. 203—205, 5 sl.

Zajedno s povećanjem serijske proizvodnje u engleskoj industriji namještaja raste i zahtjev za ispravno klimatiziranim materijalom. Budući da u ovoj zemlji prirodno sušenje ne zadovoljava potrebama, to se ne prestano povećava potražnja za vještački sušenim drvom. Posljedica je toga tehničacija manipulirajućim materijalom. Autor donosi obavještenja o nekim novitetima, kao što je primjena tračnica za pokretanje paketa, uređenje prostora za vitlove i izlazeće šarže, sve je osvjetljeno u nekoliko primjera. Opisan je i postupak, pomoći kojeg se kod pojedinih sortimenata različitih dimenzija manipulira tako, da se sušenje i klimatizacija provodi u raznim sistemima komora.

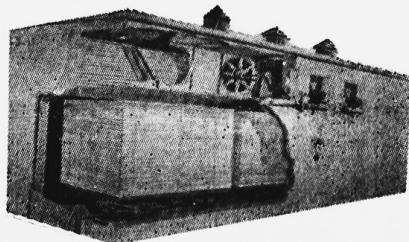
Autor preporuča uvođenje liftova za ručno slaganje s posebno dobro organiziranim tokom rada kod dovođenja i odvoženja materijala pomoći viljuškara.

75. — Količina uzduha kod vještačkog sušenja drveta (Just how much air do we need to dry lumber?), J. Devine, »South. Lumberman«, Nashville USA, br. 2522 (1961), str. 31—32.

Cesto se zanemaruju problem dovođenja dovoljne količine uzduha kod sušenja drveta, ma da su troškovi oko zagrijavanja svježeg uzduha razmjerno veliki. Na temelju izvršenih pokusa, koji su u prikazu pobliže opisani, autor dolazi do zaključka, da u cilju rješenja ovog problema moraju odabranom učinku zračenja odgovarati optimalne širine složajeve uz određenu temperaturu sušenja. Posebno iznosi analizu troškova.

ZA DRVNU INDUSTRIJU

-SUŠARE ZA DRVO-

- KABINE ZA BOJANJE
- UREĐAJE ZA ZRAČNI TRANSPORT PILJEVINE I OTPADAKA
- UREĐAJE ZA OTPRAŠIVANJE
- UREĐAJE ZA VENTILACIJU,
- UREĐAJE ZA ZAGRIJAVANJE PROSTORIJA TOPLIM ZRAKOM
- UREĐAJE ZA KLIMATIZACIJU

TRAŽITE NAŠE PROSPEKTE

PROIZVODI

PROJEKTIRA

MONTIRA

VENTILATOR

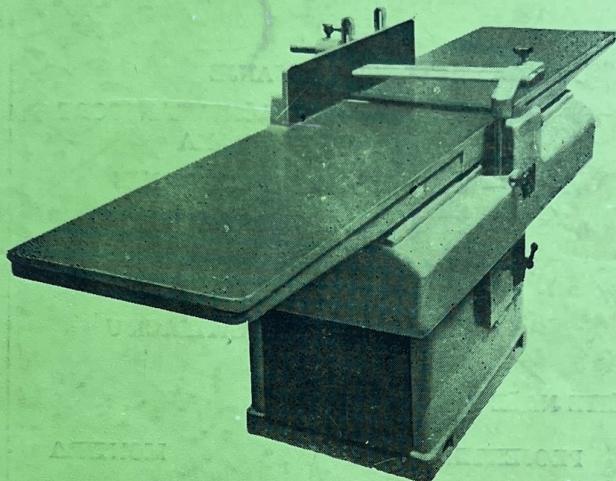
TVORNICA VENTILACIONIH, TERMICKIH,
MLINSKIH I SILOSNIH UREDAJA - ZAGREB
Radnička cesta Đure Đakovića 32, Telefon 53-466

DRVNI KOMBINAT SPLIT

LIVANJSKA BR. 9/9II

Proizvodi:

- kuhinjski namještaj savremenog tipa
- elemente hlađenih skladišta, stabilnih i brodskih
- brodski namještaj
- građevnu stolariju

PRVA I JEDINA SPECIJALIZIRANA TVORNICA U NAŠOJ
ZEMLJI ZA PROIZVODNju STROJEVA ZA OBRADU DRVA

PROIZVODI STROJEVE ZA OBRADU DRVA:

BLANJALICE, RAVNALICE, KOMBINIRKE, TRAČNE PILE, CIRKULARE, POVLAČNE PILE, KLATNE PILE, OBLIČARKE, TRUPČARE, HORIZONTALNE BUŠILICE, ZIDNE BRUSILICE ZA ČVOROVE, GLODALICE, VISOKOTURAŽNE GLODALICE, LANČANE GLODALICE, TRAČNE BRUSILICE, VALJAČICE, RAZMETAČICE, AUTOMATSKE BRUSILICE NOŽEVA, AUTOMATSKE BRUSILICE PILA.

BRATSTVO

TVORNICA STROJEVA, ZAGREB, PAROMLINSKA 58